Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (třetího rozšířeného senátu)

25. září 2024*

„Energetika – Vnitřní trh s elektřinou – Společná metodika regionální koordinace bezpečnosti provozu – Zamítnutí návrhu provozovatelů soustavy – Region pro výpočet kapacity – Region CORE – Soulad s nařízením (EU) 2019/942, nařízením (EU) 2019/943 a nařízením (EU) 2017/1485“

Ve věci T-483/21,

Polskie sieci elektroenergetyczne S. A., se sídlem v Konstancin-Jeziorna (Polsko), zástupci: S. Goldberg, solicitor, A. Galos a E. White, avocats,

žalobkyně,

podporovaná:

Polskou republikou, zástupci: B. Majczyna a M. Rzotkiewicz, jako zmocněnci,

vedlejší účastnicí,

proti

Agentuře Evropské unie pro spolupráci energetických regulačních orgánů (ACER), zástupci: P. Martinet, Z. Vujasinovic a E. Tremmel jako zmocněnci, ve spolupráci s: P. Goffinet, M. Shehu a L. Bersou, avocats,

žalované,

TRIBUNÁL (třetí rozšířený senát),

ve složení: F. Schalin, předseda, P. Škvařilová-Pelzl, I. Nõmm, G. Steinfatt a D. Kukovec (zpravodaj), soudci,

za soudní kancelář: I. Kurme, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po jednání konaném dne 14. června 2023,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

1 Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně, společnost Polskie sieci elektroenergetyczne S. A., domáhá zrušení rozhodnutí odvolacího senátu Agentury Evropské unie pro spolupráci energetických regulačních orgánů (ACER) ze dne 28. května 2021 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo potvrzeno rozhodnutí ACER č. 33/2020 ze dne 4. prosince 2020 o návrhu provozovatelů elektroenergetických přenosových soustav (dále též „provozovatelé přenosových soustav“ či „PEPS“) v regionu pro výpočet kapacity zvaném „CORE“, který zahrnuje Belgii, Českou republiku, Německo, Francii, Chorvatsko, Lucembursko, Maďarsko, Nizozemsko, Rakousko, Polsko, Rumunsko, Slovinsko a Slovensko (dále jen „region CORE“), týkajícím se společné metodiky regionální koordinace bezpečnosti provozu [dále jen „bezpečnostní metodika (ROSC)“], a kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně ve (spojené) věci A-007-2021.

Skutečnosti předcházející sporu

2 Žalobkyně je PEPS, který odpovídá za provoz, údržbu a rozvoj elektrizační soustavy v Polsku. Jediným akcionářem žalobkyně jakožto státního podniku je polská Státní pokladna, zastoupená zmocněncem ministra pro Strategickou energetickou infrastrukturu.

3 Dne 17. listopadu 2016 přijala ACER rozhodnutí č. 06/2016, které se týká stanovení regionů pro výpočet kapacity. V článku 1 a příloze I tohoto rozhodnutí je uveden výčet území členských států, která jsou součástí regionu CORE.

4 Podle čl. 5 odst. 1, čl. 6 odst. 3 písm. b) a článku 76 nařízení Komise (EU) 2017/1485 ze dne 2. srpna 2017, kterým se stanoví rámcový pokyn pro provoz elektroenergetických přenosových soustav (Úř. věst. 2017, L 220, s. 1), platí, že PEPS v každém regionu pro výpočet kapacity předkládají ke schválení vnitrostátním regulačním orgánům (dále též „VRO“) do tří měsíců od schválení metodiky koordinace analýz bezpečnosti provozu [dále jen „metodika pro analýzu (CSAM)“], která je uvedena v čl. 75 odst. 1 tohoto nařízení, bezpečnostní metodiku (ROSC).

5 Vzhledem k tomu, že metodika pro analýzu (CSAM) byla schválena dne 19. června 2019 rozhodnutím ACER č. 07/2019, byli PEPS povinni předložit návrh bezpečnostní metodiky (ROSC) do 19. září 2019. PEPS tento návrh ve zmíněné lhůtě nepředložili, takže o tomto prodlení informovali Evropskou komisi a ta souhlasila s prodloužením lhůty do 21. prosince 2019.

6 Dne 19. prosince 2019 předložili PEPS v regionu CORE vnitrostátním regulačním orgánům „společnou metodiku PEPS v regionu CORE pro regionální koordinaci bezpečnosti provozu vypracovanou v souladu s článkem 76 nařízení 2017/1485“ (dále jen „návrh PEPS“). Poslední VRO obdržel návrh PEPS dne 31. ledna 2020.

7 K návrhu PEPS byly připojeny vysvětlivky.

8 Podle čl. 6 odst. 7 nařízení 2017/1485 měly VRO dosáhnout dohody a rozhodnout o návrhu PEPS do šesti měsíců poté, co tento návrh obdržel poslední VRO. Kdyby VRO v této šestiměsíční lhůtě nedokázaly dohody dosáhnout nebo předložily společnou žádost, podle čl. 6 odst. 8 tohoto nařízení měla rozhodnout o uvedeném návrhu v souladu s čl. 6 odst. 10 nařízení Evropského

parlamentu a Rady (EU) 2019/942 ze dne 5. června 2019, kterým se zřizuje Agentura Evropské unie pro spolupráci energetických regulačních orgánů (Úř. věst. 2019, L 158, s. 22), do šesti měsíců ACER.

9 Dne 5. června 2020 předseda Fóra energetických regulačních orgánů v regionu CORE jménem VRO v tomto regionu ACER informoval, že se tyto VRO dohodly, že ji požádají o rozhodnutí o návrhu PEPS podle čl. 6 odst. 8 nařízení 2017/1485. K této žádosti, zaslané e-mailem, byl přiložen neformální dokument VRO v regionu CORE týkající se návrhu PEPS, v němž bylo uvedeno jejich stanovisko.

10 V návaznosti na uvedenou žádost ACER prohlásila, že má pravomoc k přijetí samostatného rozhodnutí o bezpečnostní metodice (ROSC) pro region CORE, a to v souladu s čl. 6 odst. 10 písm. b) druhým pododstavcem nařízení 2019/942.

11 Po dlouhém období spolupráce, konzultací a diskuzí mezi ACER, všemi VRO v regionu CORE a všemi PEPS v tomto regionu ohledně návrhu PEPS a změn provedených v tomto návrhu v průběhu řady zasedání a hlasovacích kol, přijala rada regulačních orgánů ACER, složená ze zástupců VRO, rozhodnutí č. 33/2020. V příloze I tohoto rozhodnutí je obsažena bezpečnostní metodika (ROSC) regionu CORE, a to v souladu s článkem 76 nařízení 2017/1485 [dále jen „sporná bezpečnostní metodika (ROSC)“].

12 Dne 4. února 2021 podala žalobkyně u odvolacího senátu ACER proti rozhodnutí č. 33/2020 odvolání znějící na neplatnost, a to v souladu s článkem 28 nařízení 2019/942. Odvolání podal proti tomuto rozhodnutí i další PEPS v regionu CORE, a sice společnost TransnetBW GmbH. Dne 18. února 2021 odvolací senát obě odvolání spojil do jediné (spojené) věci nesoucí označení A-007-2021.

13 Odvolací senát ACER napadeným rozhodnutím ze dne 28. května 2021 rozhodnutí č. 33/2020 potvrdil a obě tato odvolání znějící na neplatnost podaná proti posledně uvedenému rozhodnutí v plném rozsahu zamítl.

Návrhová žádání účastnic řízení

14 Žalobkyně podporovaná Polskou republikou navrhuje, aby Tribunál:

– napadené rozhodnutí zrušil;

– uložil ACER náhradu nákladů řízení.

15 ACER navrhuje, aby Tribunál:

– zamítl žalobu v plném rozsahu;

– uložil žalobkyni a Polské republice náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

16 Žalobkyně uplatňuje na podporu žaloby šest žalobních důvodů. První žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení, kterého se měl odvolací senát dopustit tím, že v podstatě konstatoval, že ACER má pravomoc rozšířit působnost a rozsah regionální koordinace. Druhý žalobní důvod vychází z nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí. Třetí žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení, jehož se měl odvolací senát dopustit tím, že měl za to, že sporná bezpečnostní metodika (ROSC) je v souladu s článkem 35 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/943 ze dne 5. června 2019 o vnitřním trhu s elektřinou (Úř. věst. 2019, L 158, s. 54) a s článkem 40 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/944 ze dne 5. června 2019 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o změně směrnice 2012/27/EU (Úř. věst. 2019, L 158, s. 125), a to navzdory její příliš široké působnosti. Čtvrtý žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení, kterého se měl odvolací senát dopustit tím, že rozhodl, že sporná bezpečnostní metodika (ROSC) nemá vliv na možnost PEPS používat model centrálního řízení. Pátý žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení, jehož se měl odvolací senát dopustit tím, že konstatoval, že ve sporné bezpečnostní metodice (ROSC) jsou uvedena spravedlivá pravidla pro obchod s elektřinou mezi zónami a jsou v ní stanoveny vhodné pobídky pro řízení přetížení a účinné investice do nápravných opatření souvisejících se zařízením. Šestý žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení, jehož se měl odvolací senát dopustit tím, že dospěl k závěru, že sporná bezpečnostní metodika (ROSC) nebrání dodržování limitů provozní bezpečnosti, zejména napěťových limitů, a že je tedy tato metodika v souladu s relevantními ustanoveními právních předpisů.

17 Tribunál má za to, že nejprve je třeba společně posoudit první a třetí žalobní důvod a poté, v tomto pořadí, posoudit čtvrtý, pátý, šestý a druhý žalobní důvod žalobkyně.

Úvodní poznámky k procesu regionálního posouzení bezpečnosti provozu

18 V článku 3 sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) je uvedeno, že regionální koordinace bezpečnosti provozu upravená uvedenou metodikou zahrnuje jednak regionální analýzu bezpečnosti provozu a jednak proces regionálního posouzení bezpečnosti provozu (dále jen „proces CROSA“), který v souladu s čl. 78 odst. 2 písm. a) nařízení 2017/1485 provádí regionální koordinační centra (dále jen „regionální centra“) a který vede ke koordinované přípravě nápravných opatření v souladu s čl. 76 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení.

19 Před tím, než budou meritorně posouzeny žalobní důvody a argumenty žalobkyně, je třeba vysvětlit, jak proces CROSA funguje, a to za účelem lepšího pochopení kontextu tohoto řízení, a tedy lepšího porozumění technickým důvodům uplatněným žalobkyní.

20 Proces CROSA je proces, který podle čl. 3 odst. 2 sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) probíhá jedenkrát v den před dodávkou elektřiny a nejméně třikrát v den dodávky.

21 Tento proces začíná v souladu s článkem 13 a čl. 14 odst. 1 sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) místním posouzením bezpečnosti provozu, které provádí každý PEPS ve své soustavě.

22 Uvedené posouzení vede k tomu, že každý PEPS vytvoří individuální model sítě, který je definován v čl. 2 bodě 1 nařízení Komise (EU) 2015/1222 ze dne 24. července 2015, kterým se stanoví rámcový pokyn pro přidělování kapacity a řízení přetížení (Úř. věst. 2015, L 197, s. 24), mimo jiné jako „soubor dat popisující charakteristiky elektrizační soustavy (výroba, zatížení a topologie sítě)“.

23 Pokud v individuálním modelu sítě překročí tok přes vedení maximální míru toku, dochází k fyzickému přetížení, které představuje narušení bezpečnosti. V takové situaci je třeba připravit a zavést nápravné opatření s cílem dodržet limity provozní bezpečnosti.

24 Nápravné opatření je definováno v čl. 2 bodu 13 nařízení 2015/1222 jako „jakékoli opatření prováděné manuálně nebo automaticky jedním či několika [PEPS] s cílem zachovat provozní bezpečnost“. Jedná se mimo jiné o redispečink, který je definován v čl. 2 bodu 26 nařízení 2019/943 jako „opatření, včetně omezování zdrojů, aktivované jedním nebo více [PEPS] nebo provozovateli distribučních soustav změnou výroby nebo struktury zatížení nebo obou, tak aby se změnily fyzikální toky v elektrizační soustavě a uvolnilo se přetížení nebo jinak zajistila bezpečnost soustavy“, nebo o protiobchod definovaný v čl. 2 bodu 27 tohoto nařízení jako „výměna energie mezi dvěma nabídkovými zónami z podnětu provozovatelů soustav za účelem uvolnění fyzického přetížení“.

25 Již při přípravě individuálního modelu sítě a zjištění přetížení může PEPS ve snaze napravit tato narušení bezpečnosti provozu plánovat aktivaci nápravných opatření blízko reálnému času, a to v souladu s čl. 14 odst. 2 sporné bezpečnostní metodiky (ROSC). Tato opatření mohou, ale nemusí mít přeshraniční význam.

26 Z článku 9 odst. 2 sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) vyplývá, že nápravnými opatřeními s přeshraničním významem jsou ta nápravná opatření, která mohou alespoň někdy vyřešit přetížení na prvcích uvedených v jejím čl. 5 odst. 1 písm. a) a b), tj. na všech kritických prvcích sítě zohledněných při výpočtu kapacity mezi zónami, jak vyplývají z metodik výpočtu kapacity, a na všech ostatních prvcích sítě s napětím 220 kV nebo vyšším. Podle čl. 7 odst. 3 písm. d) bodů i) a ii) sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) však může každý PEPS některé prvky sítě z procesu CROSA jednostranně vyloučit. Podle čl. 5 odst. 1 písm. b) sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) dále platí, že PEPS rovněž mohou z procesu CROSA jednomyslně vyloučit jakýkoli prvek sítě, s výjimkou kritických prvků sítě.

27 PEPS musí v souladu s čl. 13 odst. 1 téže metodiky ve svém individuálním modelu sítě uvést rovněž informace o dostupnosti všech nápravných opatření s přeshraničním významem.

28 Podle článku 18 sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) pak platí, že se individuální modely sítě předávají regionálním centrům a tato centra je spojují a vytvářejí společný model sítě pro všechny hodiny dne. Společný model sítě je definován v čl. 2 bodu 2 nařízení 2015/1222 mimo jiné jako „soubor dat za celou Unii odsouhlasený mezi různými [PEPS], který popisuje hlavní charakteristiky elektrizační soustavy (výroba, zatížení a topologie sítě)“.

29 I když každý PEPS předkládá individuální model sítě bez přetížení, v důsledku plánovaných nápravných opatření se toky na prvcích sítě mohou v okamžiku spojení jednotlivých modelů do společného modelu sítě měnit a mohou se objevit nová přetížení.

30 Cílem procesu CROSA je tudíž v souladu s čl. 3 odst. 2 písm. b) sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) koordinace, schválení a zavedení nápravných opatření s přeshraničním významem. Algoritmus v rámci procesu CROSA, nazvaný „optimalizace nápravných opatření“, pak pro každou hodinu ve společném modelu sítě určuje optimální kombinaci všech nápravných opatření s přeshraničním významem, která mají PEPS k dispozici, aby se vyřešila všechna zjištěná přetížení na prvcích sítě s přeshraničním významem ve společném modelu sítě, aniž by došlo ke vzniku nových přetížení, a to v souladu s články 20, 23, 24 a čl. 27 odst. 1 sporné bezpečnostní metodiky (ROSC).

31 Tato nápravná opatření se podle čl. 31 odst. 1 sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) zavádějí během následujícího dne, co nejblíže reálnému času.

32 Stejný postup se uplatňuje i v případě tzv. „vnitrodenního“ procesu CROSA, ke kterému dochází v den dodávky elektřiny. Regionální centra připravují koordinovaná nápravná opatření s přeshraničním významem pro PEPS alespoň třikrát za den.

33 Pokud však PEPS zjistí při provádění místní analýzy bezpečnosti provozu další narušení bezpečnosti provozu mezi dvěma iteracemi procesu CROSA nebo po poslední iteraci procesu CROSA, může toto narušení vyřešit v souladu s čl. 33 odst. 2 písm. b) sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) postupem zrychlené aktivace mimo proces CROSA.

K prvnímu a třetímu žalobnímu důvodu, které se týkají pravomoci ACER a působnosti sporné bezpečnostní metodiky (ROSC)

34 V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně, podporovaná Polskou republikou, nejprve tvrdí, že ACER neměla pravomoc odchýlit se od návrhu PEPS týkajícího se působnosti sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) a rozšířit ji. Dále uvádí, že pravomoci ACER nejsou v souladu s judikaturou Soudního dvora „přesně vymezeny“, neboť odvolací senát v bodě 484 napadeného rozhodnutí zdůraznil, že pravomoci ACER jsou omezeny pouze zásadami proporcionality a subsidiarity ve smyslu článků 4 a 5 SEU. Žalobkyně nakonec uvádí několik příkladů z napadeného rozhodnutí, které údajně ukazují, že odvolací senát přijal, a dokonce uvítal skutečnost, že se ACER odchýlila od svých pravomocí, i když k tomu neměla žádný právní základ.

35 V rámci třetího žalobního důvodu žalobkyně, podporovaná Polskou republikou, tvrdí, že se odvolací senát dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že sporná bezpečnostní metodika (ROSC), a zejména vymezení prvků sítě a návrh nápravných opatření, které jsou v ní obsaženy, jsou v souladu s čl. 35 odst. 5 nařízení 2019/943 a čl. 40 odst. 1 písm. d) směrnice 2019/944. Žalobkyně je toho názoru, že v uvedené metodice jsou kvalifikovány prakticky všechny prvky její sítě a všechna nápravná opatření tak, že mají přeshraniční význam, v důsledku čehož jsou PEPS připraveni o schopnost řídit toky elektřiny ve svých soustavách a plnit své povinnosti, a je tak omezena jejich schopnost zajistit bezpečnost provozu. Sporná bezpečnostní metodika (ROSC) tímto způsobem opomíjí rozlišování mezi narušeními bezpečnosti provozu, která je „třeba“ řešit koordinovaně, a narušeními, která není „třeba“ takto řešit a jež jsou uvedena v čl. 21 odst. 1 písm. a) nařízení 2017/1485, a odporuje čl. 76 odst. 2 uvedeného nařízení, z něhož toto rozlišování vyplývá.

36 V replice žalobkyně dále uvádí, že sporná bezpečnostní metodika (ROSC) není v souladu s článkem 16 metodiky pro analýzu (CSAM), který stanoví, že při přípravě bezpečnostní metodiky (ROSC) musí PEPS stanovit „pravidla pro vypracování společného seznamu nápravných opatření s přeshraničním významem a pro stanovení, na které PEPS mají tato nápravná opatření dopad,

v souladu s článkem 15“ metodiky pro analýzu (CSAM). ACER přitom ve sporné bezpečnostní metodice (ROSC) zavedla domněnku přeshraničního významu, kterou mohou PEPS vyvrátit pouze jednomyslně.

37 ACER nesouhlasí s argumenty žalobkyně, ani s argumenty Polské republiky a navrhuje, aby byly tyto žalobní důvody zamítnuty.

38 ACER v tomto rámci zpochybňuje přípustnost prvního a třetího žalobního důvodu. Pokud jde o první žalobní důvod, ACER tvrdí, že není dostatečně jasný a přesný ve smyslu čl. 76 písm. d) jednacího řádu Tribunálu, což jí brání na něj užitečně odpovědět, a dále že představuje nový důvod, který nebyl uplatněn v řízení před odvolacím senátem. Pokud jde o třetí žalobní důvod, ten je údajně založen na argumentech, které byly ve stejné podobě uplatněny již před odvolacím senátem, a dále na novém argumentu opírajícím se o čl. 21 odst. 1 nařízení 2017/1485.

K přípustnosti prvního a třetího žalobního důvodu

39 Pokud jde o nedostatečnou jasnost a přesnost prvního žalobního důvodu ve smyslu čl. 76 písm. d) jednacího řádu, zejména ze žalobní odpovědi ACER vyplývá, že porozuměla všem výtkám, které žalobkyně v tomto kontextu vznesla, a užitečným způsobem na ně odpověděla, čímž Tribunálu umožnila provést přezkum – tvrzení o nepřípustnosti je tudíž třeba odmítnout.

40 Pokud jde o novost prvního žalobního důvodu, je pravda, že pravomoc ACER k přijetí rozhodnutí, které se odchyluje od návrhu PEPS týkajícího se působnosti sporné bezpečnostní metodiky (ROSC), žalobkyně podle všeho před odvolacím senátem výslovně nezpochybnila, takže tento žalobní důvod musí být prohlášen za nepřípustný. Jak totiž vyplývá z článku 29 nařízení 2019/942, žaloby na zrušení rozhodnutí vydaného ACER podle uvedeného nařízení mohou být u Soudního dvora Evropské unie podány pouze poté, co byla vyčerpána možnost řízení před odvolacím senátem uvedeného v článku 28 tohoto nařízení, což v zásadě znamená, že důvody neuplatněné před uvedeným senátem nemohou být uplatněny poprvé teprve před Tribunálem v rámci žaloby na neplatnost. Vzhledem k tomu, že se daná žaloba týká výlučně rozhodnutí odvolacího senátu, musí řízení o ní probíhat s ohledem na skutkový a právní rámec sporů, tak jak byly předloženy uvedenému senátu (rozsudek ze dne 16. března 2022, MEKH a FGSZ v. ACER, T-684/19 a T-704/19, EU:T:2022:138, bod 48). Z níže uvedených důvodů každopádně tento první žalobní důvod není opodstatněný, a proto musí být zamítnut.

41 Pokud jde o argumenty uplatněné na podporu třetího žalobního důvodu, které již žalobkyně v totožné podobě vznesla v řízení před odvolacím senátem, je třeba konstatovat, že žalobkyně může v řízení před Tribunálem zpochybnit odůvodnění, které odvolací senát uvedl v napadeném rozhodnutí, a zejména se může pokusit prokázat, že toto odůvodnění je stiženo vadami spočívajícími v nesprávném právním posouzení, a opřít se přitom – považuje-li to za nutné – o výtky, které již uplatnila před tímto senátem, ale které tento senát zamítl. V opačném případě by řízení před Tribunálem částečně pozbylo smyslu. Odvolací senát v projednávané věci v bodě 566 napadeného rozhodnutí uzavřel svou analýzu působnosti sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) tím, že je v souladu s čl. 35 odst. 5 nařízení 2019/943, s čl. 40 odst. 1 písm. d) směrnice 2019/944 a s čl. 21 odst. 1 nařízení 2017/1485. Z toho vyplývá, že argumenty žalobkyně zpochybňující tento závěr, k němuž dospěl odvolací senát v napadeném rozhodnutí, jsou přípustné.

42 Pokud jde o údajnou novost argumentu vycházejícího z čl. 21 odst. 1 nařízení 2017/1485, který žalobkyně uplatnila na podporu třetího žalobního důvodu, je třeba konstatovat, že odvolací senát v bodech 552 až 566 napadeného rozhodnutí založil své odůvodnění při zkoumání pojmu „nápravné opatření s přeshraničním významem“ zejména na tomto ustanovení. Z toho vyplývá, že na rozdíl od tvrzení ACER nemůže být tento argument kvalifikován jako nový, a je tudíž přípustný.

K opodstatněnosti prvního žalobního důvodu

43 Pokud jde o opodstatněnost prvního žalobního důvodu, je třeba uvést, že čl. 6 odst. 10 nařízení 2019/942 a čl. 6 odst. 8 nařízení 2017/1485 opravňují ACER, aby ve lhůtě šesti měsíců rozhodovala nebo přijímala samostatná rozhodnutí o regulačních otázkách nebo problémech, které mají dopad na přeshraniční obchod nebo bezpečnost přeshraniční soustavy, které spadají do pravomoci VRO, jako je například přijetí sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) v případě, že příslušné VRO nedokážou dosáhnout dohody ve lhůtě, která jim k tomu byla určena, nebo pokud jí tyto VRO předložily v tomto smyslu společnou žádost.

44 V projednávané věci je nesporné, že VRO v regionu CORE prostřednictvím předsedy Fóra energetických regulačních orgánů v uvedeném regionu společně požádaly ACER e-mailem ze dne 5. června 2020 na základě čl. 6 odst. 8 nařízení 2017/1485, aby rozhodla o návrhu PEPS.

45 Pravomoc ACER rozhodovat nebo přijmout konečné rozhodnutí o sporné bezpečnostní metodice (ROSC) tak v projednávané věci spočívá na okolnosti uvedené v čl. 6 odst. 10 druhém pododstavci písm. b) nařízení 2019/942 a v čl. 6 odst. 8 nařízení 2017/1485, a sice že všechny VRO ji společně požádaly, aby o této metodice rozhodla.

46 V tomto směru je třeba připomenout, že zejména s ohledem na znění článku 6 nařízení 2019/942 a také na kontext a cíle této právní úpravy, Tribunál v bodech 39 až 61 rozsudku ze dne 15. února 2023, Austrian Power Grid a další v. ACER (T-606/20, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2023:64), rozhodl, že ACER není vázána postojem příslušných VRO a že s ohledem na vlastní rozhodovací pravomoci, které jí byly svěřeny k tomu, aby mohla účinně plnit své regulační funkce, může změnit návrhy PEPS před jejich schválením. Článek 6 odst. 8 nařízení 2017/1485, který je zasazen do téhož kontextu jako nařízení 2019/942 a sleduje podobné cíle jako toto nařízení, musí být s ohledem na svoji formulaci vykládán ve stejném smyslu, neboť ACER opravňuje, aby sama rozhodla o návrzích, které jí VRO předložily, jako je tomu v projednávaném případě v souvislosti se spornou bezpečnostní metodikou (ROSC).

47 Z výše uvedeného vyplývá, že pravomoci, které má ACER v tomto ohledu, jsou v čl. 6 odst. 10 nařízení 2019/942 a čl. 6 odst. 8 nařízení 2017/1485 přesně vymezeny, na základě čehož lze výtku žalobkyně, která tvrdí opak, zamítnout.

48 Z výše uvedeného rovněž vyplývá, že na rozdíl od tvrzení žalobkyně měla ACER na základě čl. 6 odst. 10 nařízení 2019/942 a čl. 6 odst. 8 nařízení 2017/1485 pravomoc odchýlit se od návrhu PEPS týkajícího se působnosti sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) a měla k tomu právní základ.

K opodstatněnosti třetího žalobního důvodu

49 Pokud jde o opodstatněnost třetího žalobního důvodu, je třeba konstatovat, že z čl. 35 odst. 5 nařízení 2019/943 vyplývá, že PEPS odpovídají za řízení toků elektřiny a za zajištění bezpečné, spolehlivé a účinné elektrizační soustavy v souladu s čl. 40 odst. 1 písm. d) směrnice 2019/944; úlohu PEPS pak doplňují regionální centra, a to plněním úkolů regionálního významu, které jim byly přiděleny v souladu s článkem 37 nařízení 2019/943.

50 Článek 37 odst. 1 písm. b) nařízení 2019/943 stanoví, že regionální centra provádí proces CROSA v souladu s metodikami vypracovanými podle nařízení 2017/1485. V rámci této pravomoci vydávají podle čl. 42 odst. 2 nařízení 2019/943 koordinovaná opatření pro PEPS, kteří je provedou, ledaže by to vedlo k porušení limitů provozní bezpečnosti stanovených každým z nich.

51 Žalobkyně je přitom toho názoru, že čl. 21 odst. 1 písm. a) nařízení 2017/1485 omezuje koordinaci ze strany regionálních center pouze na řešení narušení bezpečnosti provozu, která je „třeba“ řešit koordinovaně; sporná bezpečnostní metodika (ROSC) ovšem zahrnuje i narušení, která není „třeba“ takto řešit.

52 Nejprve je třeba poznamenat, že pokud jde o definici narušení bezpečnosti provozu, která je třeba řešit koordinovaně, čl. 21 odst. 1 nařízení 2017/1485 samostatně nestanoví, jaká narušení bezpečnosti provozu je třeba řešit koordinovaně a jaká nikoliv; v tomto ohledu odkazuje na článek 76 nařízení 2017/1485 a na bezpečnostní metodiku (ROSC) přijatou na základě uvedeného článku. Sama žalobkyně ostatně tvrdí, že relevantním právním kritériem pro určení, jaká nápravná opatření je třeba řídit koordinovaně, je kritérium uvedené v čl. 76 odst. 2 nařízení 2017/1485.

53 Z toho vyplývá, že při posuzování opodstatněnosti třetího žalobního důvodu je třeba nejprve ověřit, zda sporná bezpečnostní metodika (ROSC) vychází z nesprávného výkladu čl. 76 odst. 2 nařízení 2017/1485, a teprve poté posoudit výtku vycházející z porušení pravomocí PEPS podle článku 35 nařízení 2019/943 a článku 40 směrnice 2019/944 a nakonec výtku, kterou žalobkyně vznesla v replice a která vychází z údajně nesprávného použití článku 16 metodiky pro analýzu (CSAM).

– K nesprávnému výkladu čl. 76 odst. 2 nařízení 2017/1485

54 Článek 76 odst. 2 nařízení 2017/1485 stanoví, že při určování, zda má přetížení přeshraniční význam, vezmou PEPS v úvahu přetížení, k němuž by došlo bez výměn energie mezi regulačními oblastmi.

55 Mezi účastnicemi řízení je nesporné, že všechny prvky sítě s napětím 220 kV nebo vyšším by mohly mít přeshraniční význam. Účastnice řízení se neshodují pouze v tom, jaká konkrétní přetížení na takových prvcích by měla být řešena koordinovaně v rámci procesu CROSA v souladu s čl. 76 odst. 2 nařízení 2017/1485.

56 Odvolací senát v napadeném rozhodnutí v tomto ohledu potvrdil stanovisko ACER, že podle čl. 76 odst. 2 nařízení 2017/1485 musí být koordinovaně v rámci procesu CROSA řešena všechna přetížení na prvcích sítě s napětím 220 kV nebo vyšším, a to bez ohledu na jejich původ, což znamená jak přetížení způsobená plánovanou přeshraniční výměnou, tj. přidělenými toky, tak přetížení způsobená nepředvídanými toky, tj. kruhovými toky a toky, které jsou důsledkem aktivace nápravných opatření k uvolnění jiných přetížení způsobených přidělenými toky.

57 Žalobkyně s tímto výkladem nesouhlasí a tvrdí, že podle doslovného výkladu čl. 76 odst. 2 nařízení 2017/1485 musí být koordinovaně řešena pouze přetížení způsobená plánovanou přeshraniční výměnou, tj. přidělenými toky. Pokud tedy nedochází k plánované přeshraniční výměně, přetížení soustavy kontrolované provozovatelem přenosové soustavy lépe vyřeší tento PEPS než proces CROSA. Podle názoru žalobkyně by tudíž neměla být koordinovaně řešena vždy všechna přetížení na témže prvku sítě s napětím vyšším než 220 kV.

58 V tomto ohledu je třeba nejprve stanovit relevantní právní kritérium pro vytvoření bezpečnostní metodiky (ROSC) a poté ověřit, zda odvolací senát toto kritérium v uvedené metodice použil správně.

59 Ze znění čl. 76 odst. 2 nařízení 2017/1485 vyplývá, že „[p]ři určování, zda má přetížení přeshraniční význam, vezmou [PEPS] v úvahu přetížení, k němuž by došlo bez výměn energie mezi regulačními oblastmi“.

60 Z doslovného znění tohoto ustanovení nevyplývá žádná informace, na jejímž základě by bylo možné zjistit, jaká nápravná opatření je třeba řídit koordinovaně, nebo na jejímž základě by bylo možné přesně vymezit působnost sporné bezpečnostní metodiky (ROSC). Z toho vyplývá, že s doslovným výkladem provedeným žalobkyní nelze souhlasit, neboť uvedené ustanovení nelze vykládat bez ohledu na kontext právní úpravy, jehož je součástí.

61 Z kontextuálního hlediska musí být čl. 76 odst. 2 nařízení 2017/1485 vykládán ve světle uvedeného článku jako celku a ustanovení, na která přímo či nepřímo odkazuje, tj. zejména čl. 76 odst. 1 písm. b) bodu iii) nařízení 2017/1485 a článku 35 nařízení 2015/1222, na který odkazuje čl. 76 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1485.

62 Co se zaprvé týče čl. 76 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1485, je třeba uvést, že ze znění tohoto ustanovení vyplývá, že bezpečnostní metodika (ROSC) musí stanovit přípravu koordinovaně řízených nápravných opatření, avšak z tohoto ustanovení nikterak neplyne, že by se při určování působnosti uvedené metodiky mělo rozlišovat podle původu takových narušení bezpečnosti, jako jsou přetížení, která vyžadují koordinovaná nápravná opatření.

63 Dále je třeba konstatovat, že čl. 76 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1485 v podstatě stanoví, že koordinace přípravy nápravných opatření je odůvodněna s ohledem na „jejich přeshraniční význam“ v souladu s článkem 35 nařízení 2015/1222, přičemž se vezmou „v potaz požadavky článků 20 až 23 [nařízení 2017/1485]“, což potvrzuje výklad čl. 76 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1485 provedený v bodě 62 výše.

64 V tomto ohledu je třeba rovněž poznamenat, že čl. 35 odst. 4 nařízení 2015/1222 stanoví, že redispečink a protiobchody s přeshraničním významem musí být koordinovány. Vzhledem k tomu, že čl. 76 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1485 počítá s koordinací přípravy nejen redispečinku a protiobchodů, ale i dalších beznákladových nápravných opatření, kvůli výslovnému odkazu obsaženému v tomto ustanovení se toto kritérium přeshraničního významu použije i na tato nápravná opatření.

65 Článek 35 odst. 2 nařízení 2015/1222 kromě toho stanoví, že PEPS v každém regionu mohou účinně uvolnit fyzické přetížení ve své regulační oblasti bez ohledu na to, zda jsou příčiny fyzického přetížení především mimo jejich regulační oblast.

66 Potřeba koordinace nápravných opatření v případě, že mají přeshraniční význam, plyne i z čl. 16 odst. 1 třetí věty nařízení 2019/943, který stanoví, že „[p]okud [PEPS] činí provozní opatření k zajištění toho, aby jeho přenosová soustava setrvala v normálním stavu, bere v úvahu účinek těchto opatření na sousední regulační oblasti a koordinuje je s dalšími dotčenými [PEPS], jak je stanoveno v nařízení […] 2015/1222“.

67 Navíc je třeba poznamenat, že tento výklad je podpořen i obsahem článků 20 až 23 nařízení 2017/1485, které musí být vzaty v potaz v bezpečnostní metodice (ROSC) v souladu s čl. 76 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1485.

68 Zejména z čl. 23 odst. 2 nařízení 2017/1485 v tomto ohledu vyplývá, že při přípravě a aktivaci nápravného opatření, včetně redispečinku nebo protiobchodu podle článků 25 a 35 nařízení 2015/1222, posoudí příslušný PEPS v koordinaci s danými PEPS jejich dopad uvnitř i vně své regulační oblasti.

69 Z uvedeného ustanovení rovněž vyplývá, že toto posouzení dopadu nápravného opatření se provádí nejprve podle čl. 75 odst. 1 nařízení 2017/1485, který upravuje přijímání metodiky pro analýzu (CSAM), poté podle čl. 76 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení, který upravuje přijímání bezpečnostní metodiky (ROSC), a konečně podle čl. 78 odst. 1, 2 a 4 nařízení 2017/1485, které upravují spolupráci mezi PEPS a regionálními centry.

70 Z článku 35 nařízení 2015/1222 ve spojení s články 20 až 23 nařízení 2017/1485 tudíž vyplývá, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, nemusí bezpečnostní metodika (ROSC) počítat s koordinací nápravných opatření v závislosti na původu přetížení, které mají tato opatření uvolnit, ale na přeshraničním významu, který tato opatření mohou mít.

71 Co se zadruhé týče čl. 76 odst. 1 písm. b) bodu iii) nařízení 2017/1485, ten stanoví, že bezpečnostní metodika (ROSC) stanoví nejúčinnější a ekonomicky nejefektivnější nápravná opatření v případě narušení bezpečnosti provozu podle článku 22 nařízení 2017/1485, v němž jsou popsány různé kategorie nápravných opatření.

72 Z toho vyplývá, že jedním z cílů bezpečnostní metodiky (ROSC) je najít optimální nápravná opatření pro celou soustavu každého regionu pro výpočet kapacity. Při určování působnosti uvedené metodiky tedy ACER měla počítat s vymezením nápravných opatření, která mohla být lépe řízena koordinovaně v rámci procesu CROSA s ohledem na jejich přeshraniční význam.

73 S ohledem na tato ustanovení je třeba konstatovat, že právní kritérium uvedené v čl. 76 odst. 2 nařízení 2017/1485 počítá s vymezením všech prvků sítě, u nichž je zaprvé nezbytná koordinace nápravných opatření z důvodu jejich přeshraničního významu, zadruhé koordinace u nich musí umožnit účinné uvolnění fyzického přetížení bez ohledu na původ tohoto přetížení a zatřetí u nich musí regionální koordinace umožnit nalezení optimálního řešení.

74 Článek 76 odst. 2 nařízení 2017/1485 musí být v těchto souvislostech vykládán tak, že vymezuje prvky sítě, na nichž v zásadě dochází k „přetížení s přeshraničním významem“, která musí být řešena prostřednictvím nápravných opatření, jež musí být sama o sobě považována za opatření s přeshraničním významem.

75 Je tudíž třeba posoudit, zda odvolací senát v projednávané věci toto kritérium uplatnil správně, když konstatoval, že koordinovaně bezpečnostní metodikou (ROSC) musí být řízena všechna aktivovaná nápravná opatření, která mohou alespoň někdy vyřešit nedodržení limitů proudu na prvcích sítě s napětím 220 kV nebo vyšším.

76 V tomto ohledu je třeba připomenout, že určení prvků sítě s přeshraničním významem odkazuje na definici stanovenou v metodice pro analýzu (CSAM) přijaté na základě článku 75 nařízení 2017/1485. Článek 76 odst. 1 druhá věta nařízení 2017/1485 totiž stanoví, že bezpečnostní metodika (ROSC) musí respektovat metodiku pro analýzu (CSAM), která stanoví některé informace pro účely přijetí bezpečnostní metodiky (ROSC).

77 Článek 15 odst. 1 metodiky pro analýzu (CSAM) přitom stanoví, že všechny kritické prvky sítě a všechny prvky sítě s napětím vyšším, než je úroveň stanovená provozovateli přenosové soustavy, se považují za prvky sítě s přeshraničním významem, a to s výjimkou prvků sítě, u nichž se PEPS jednomyslně dohodnou, že přeshraniční význam nemají.

78 Právě na základě tohoto ustanovení PEPS na straně 8 vysvětlivek k bezpečnostní metodice (ROSC) (viz bod 7 výše) uvedli, že pro proces CROSA jsou nejrelevantnější prvky sítě s napětím 220 kV a 380 kV, „jelikož tyto prvky se využívají k usnadnění výměn energie mezi nabídkovými zónami v evropském energetickém systému“. PEPS se naproti tomu nedomnívali, že koordinovaně v rámci procesu CROSA by měla být řízena všechna nápravná opatření aktivovaná na těchto prvcích.

79 Při určování, která nápravná opatření je třeba řídit koordinovaně, přitom ACER měla za to – jak vyplývá z bodu 12 odůvodnění sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) – že jelikož je soustava regionu CORE vzájemně propojená ve značné míře, v obecně rovině není možné určit, jaký prvek sítě by byl dotčen pouze nápravnými opatřeními, jež nemají žádný dopad na jiné prvky sítě s přeshraničním významem, takže všechna nápravná opatření, která mohou alespoň někdy uvolnit přetížení na prvcích sítě s napětím 220 kV nebo vyšším, je třeba považovat za opatření s přeshraničním významem, a aktivovaná nápravná opatření na těchto prvcích tudíž musí být koordinována v rámci procesu CROSA.

80 Na jednání žalobkyně vysvětlila, že nesouhlasí konkrétně s tím, aby byla v rámci procesu CROSA koordinována nápravná opatření, jejichž fyzický dopad na uvedené prvky sítě představuje „faktor ovlivňování“, tj. odchylku toku na prvku sítě s nepředvídaným přeshraničním významem, která je důsledkem uplatnění nápravného opatření, normalizovanou prostřednictvím přípustného trvalého zatížení prvku sítě s přidruženým přeshraničním významem [„a flow deviation on a XNEC resulting from the application of a remedial action, normalised by the permanent admissible loading (PAL) on the associated XNE“], menší než 5 %. ACER nicméně vysvětlila – a v tomto směru jí nebylo oponováno – že kvůli značné vzájemné propojenosti soustavy regionu CORE není možné *ex ante* stanovit, zda nápravné opatření uvedenou prahovou hodnotu překročí, či nikoliv, jestliže jeho konkrétní dopad v daném okamžiku závisí na dalších nápravných opatřeních aktivovaných v soustavě a tocích na prvcích sítě.

81 Odvolací senát, který vycházel z tohoto technického posouzení, nejprve správně dovodil – a to s ohledem na relevantní právní kritérium – že všechna nápravná opatření, která mohou alespoň někdy uvolnit přetížení na prvcích sítě s napětím 220 kV nebo vyšším, musí být koordinována v rámci procesu CROSA. Dále potvrdil správně stanovisko ACER, podle kterého musí bezpečnostní metodika (ROSC) stanovit, že v rámci procesu CROSA se koordinují nápravná opatření nezbytná k uvolnění fyzického přetížení bez ohledu na jeho původ na všech prvcích sítě

s napětím 220 kV nebo vyšším. Nakonec odvolací senát potvrdil – přičemž se nedopustil zjevně nesprávného posouzení – že optimální řešení pro celou propojenou soustavu regionu CORE lze nalézt pouze v rámci všech aktivovaných nápravných opatření na prvcích sítě s napětím 220 kV nebo vyšším.

82 Odvolací senát se tudíž nedopustil nesprávného právního posouzení ani zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu, když měl za to, že všechna přetížení na prvcích sítě s napětím 220 kV nebo vyšším musí být v souladu s bezpečnostní metodikou (ROSC) řešena koordinovaně v rámci procesu CROSA.

83 Výtku žalobkyně vycházející z porušení čl. 76 odst. 2 nařízení 2017/1485 je tudíž třeba zamítnout.

– K porušení pravomocí PEPS podle článku 35 nařízení 2019/943 a článku 40 směrnice 2019/944

84 Pokud jde o tvrzení žalobkyně, že vymezení prvků sítě a návrh nápravných opatření, které jsou uvedeny ve sporné bezpečnostní metodice (ROSC), nejsou v souladu s čl. 35 odst. 5 nařízení 2019/943 a čl. 40 odst. 1 písm. d) směrnice 2019/944, je třeba připomenout, že z analýzy provedené v bodech 52 až 82 výše vyplývá, že ACER správně použila relevantní právní kritérium a nezahrnula do působnosti sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) nápravná opatření, která není „třeba“ řídit koordinovaně v rámci procesu CROSA.

85 Z toho vyplývá, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně a jak správně konstatoval odvolací senát v napadeném rozhodnutí, vymezení působnosti sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) je v souladu s pravomocemi PEPS v oblasti bezpečnosti provozu jejich soustav, jak jsou stanoveny v čl. 35 odst. 5 nařízení 2019/943 a v čl. 40 odst. 1 písm. d) směrnice 2019/944.

86 Nadto je třeba zaprvé konstatovat, že na rozdíl od tvrzení žalobkyně nejsou do sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) automaticky zahrnuty všechny prvky sítě a všechna nápravná opatření, která má k dispozici. Podle čl. 5 odst. 1 písm. b) sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) do ní nebyly zahrnuty prvky sítě s napětím nižším než 220 kV. PEPS navíc mají i nadále možnost některé prvky sítě, jak jsou uvedeny v čl. 7 odst. 3 písm. d) bodech i), ii) a iii) uvedené metodiky, buď jednostranně, nebo jednomyslně z působnosti této metodiky vyloučit. Sporná bezpečnostní metodika (ROSC) podle jejího čl. 8 odst. 2 nezahrnuje některé kategorie nápravných opatření uvedených v článku 22 nařízení 2017/1485. Podle čl. 9 odst. 2 sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) je navíc možné, aby PEPS jednomyslně vyloučili některá nápravná opatření, která nemají přeshraniční význam.

87 Dále je třeba uvést, že žalobkyně nepředložila žádný důkaz, na jehož základě by bylo možné dospět k závěru, že už nemá k dispozici žádná nápravná opatření k zajištění bezpečnosti provozu své soustavy.

88 Zadruhé je třeba poznamenat, že PEPS i nadále výhradně odpovídají za aktivaci nápravných opatření s přeshraničním významem s cílem zajistit bezpečnost provozu svých soustav.

89 Kdyby doporučené nápravné opatření mohlo vést k narušení bezpečnosti provozu soustavy PEPS, může totiž tento provozovatel uvedené opatření v souladu s článkem 27 sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) a s čl. 42 odst. 2 nařízení 2019/943 odmítnout ve fázi koordinace při každé iteraci procesu CROSA.

90 Pokud stejně tak dojde k narušení bezpečnosti provozu, se kterým se v rámci procesu CROSA nepočítalo, podle článku 33 sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) může dotyčný PEPS použít zrychlený postup k tomu, aby bez účasti regionálního centra a v úzké koordinaci s dotčenými PEPS aktivoval nápravné opatření s přeshraničním významem s cílem zajistit bezpečnost provozu své soustavy. Nic tudíž nenasvědčuje tomu, že by regionální koordinace představovala pro bezpečnost provozu nějaké riziko.

91 Z výše uvedeného vyplývá, že výtku žalobkyně, podle které není schopna zajistit bezpečnost provozu své soustavy, a vykonávat tudíž pravomoci, které jsou jí přiznány v článku 35 nařízení 2019/943 a v článku 40 směrnice 2019/944, je třeba zamítnout.

92 Z týchž důvodů je třeba zamítnout i výtku Polské republiky, podle které žalobkyně nemůže zajistit energetickou bezpečnost uvedeného členského státu, jelikož sporná bezpečnostní metodika (ROSC) omezuje škálu nápravných opatření, která mají PEPS k dispozici, a jelikož žalobkyně přichází o důležité nástroje pro výkon svých pravomocí, a to v rozporu se zásadou solidarity, jak ji vyložil Soudní dvůr v rozsudku ze dne 15. července 2021, Německo v. Polsko (C-848/19 P, EU:C:2021:598).

93 Výtku žalobkyně vycházející z porušení čl. 35 odst. 5 nařízení 2019/943 a čl. 40 odst. 1 písm. d) směrnice 2019/944 je tudíž třeba zamítnout.

– K nesprávnému použití článku 16 metodiky pro analýzu (CSAM)

94 Žalobkyně rovněž tvrdí, že sporná bezpečnostní metodika (ROSC) není v souladu s článkem 16 metodiky pro analýzu (CSAM).

95 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že podle čl. 76 odst. 1 nařízení 2017/1485 musí být bezpečnostní metodika (ROSC) v souladu s metodikou pro analýzu (CSAM) přijatou na základě článku 75 nařízení 2017/1485.

96 Podle bodu 3 odůvodnění metodiky pro analýzu (CSAM) tato metodika obsahuje mimo jiné ustanovení pro určení toho, která nápravná opatření musí být mezi PEPS koordinována, a pro usnadnění efektivní regionální koordinace nápravných opatření, a to v souladu s regionální metodikou, kterou přijmou PEPS na základě čl. 76 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1485.

97 Článek 15 odst. 3 metodiky pro analýzu (CSAM) stanoví, že v rámci bezpečnostní metodiky (ROSC) by PEPS měli přijmout procesní pravidla pro určení přeshraničního významu nápravného opatření, které by mělo vycházet z kvalitativního nebo kvantitativního přístupu, jež jsou popsány v čl. 15 odst. 4 až 6 metodiky pro analýzu (CSAM).

98 PEPS v návrhu uvedli takové postupy pro posouzení přeshraničního významu svých možných nápravných opatření, který by jednomyslně určili pro každé jednotlivé nápravné opatření. VRO v regionu CORE se ve svém neformálním dokumentu mimo jiné na kvalitativním a kvantitativním přístupu dohodly, ale zároveň uznaly, že je třeba poskytnout další vysvětlení, neboť návrh PEPS nebyl dokončen nebo nebyl dostatečně podrobný.

99 ACER pak měla na základě technického posouzení uvedeného v bodech 12 a 13 odůvodnění sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) za to, že každé nápravné opatření, které může alespoň někdy vyřešit nedodržení limitů proudu na prvku sítě s napětím 220 kV nebo vyšším, tj. prvku sítě s přeshraničním významem, je třeba považovat za opatření, které má samo o sobě přeshraniční

význam, nerozhodnou-li PEPS jinak. ACER naproti tomu kvalitativní a kvantitativní přístup změnila, aby je mohla použít k identifikaci PEPS, jichž se dotýká aktivace nápravného opatření s přeshraničním významem, a to zejména pro účely postupu zrychlené aktivace.

100 Je přitom třeba poznamenat, že článek 16 metodiky pro analýzu (CSAM) počítá s postupem vypracování bezpečnostní metodiky (ROSC), který vyžaduje, aby PEPS v regionu CORE společně připravili návrh bezpečnostní metodiky (ROSC), včetně pravidel pro určování přeshraničního významu nápravných opatření a PEPS, jichž se tato nápravná opatření v obecné rovině dotýkají.

101 Odvolacímu senátu tedy nelze vytýkat, že nezajistil dodržení tohoto ustanovení, jelikož postup stanovený ve sporné bezpečnostní metodice (ROSC) upravuje kritéria, podle kterých mají PEPS vypracovat seznam prvků sítě s přeshraničním významem a má být určen přeshraniční význam případného nápravného opatření, a kromě toho upravuje i zvláštní pravidla týkající se vyloučení prvků sítě a nápravných opatření, která nemají přeshraniční význam.

102 Výtku žalobkyně vycházející z nesouladu působnosti sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) s článkem 16 metodiky pro analýzu (CSAM) je tudíž třeba zamítnout.

103 Z výše uvedeného vyplývá, že se žalobkyni nepodařilo prokázat, že se odvolací senát dopustil nesprávného právního posouzení nebo zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu, když v napadeném rozhodnutí nekonstatoval porušení čl. 35 odst. 5 nařízení 2019/943 a čl. 40 odst. 1 písm. d) směrnice 2019/944. První a třetí žalobní důvod je tedy třeba zamítnout.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení ustanovení zaručujících možnost používat pro řízení vnitřních přetížení nebo pro plnění úkolů zajišťujících výkonovou rovnováhu model centrálního řízení

104 V rámci čtvrtého žalobního důvodu žalobkyně, podporovaná Polskou republikou, tvrdí, že sporná bezpečnostní metodika (ROSC) má vliv na možnost PEPS používat model centrálního řízení, a zejména integrovaný proces plánování zahrnutý v tomto modelu, jelikož v případě aktivace nápravného opatření s přeshraničním významem již nemohou mít přístup k dotčeným výrobním zdrojům a sami měnit výrobní pokyny. Žalobkyně je přitom toho názoru, že integrovaný proces plánování prováděný v rámci centrálního řízení je kontinuální proces, který začíná před procesem CROSA a v reálném čase se pravidelně opakuje, jelikož se často opakuje více než padesátkrát denně, zatímco v procesu CROSA dochází pouze k jedné denní iteraci a třem vnitrodenním iteracím. Pokud odvolací senát odmítl připustit, že došlo k takovému porušení, dopustil se dle názoru žalobkyně nesprávného právního posouzení a nesprávně vyložil čl. 4 odst. 2 písm. e) nařízení 2017/1485 a čl. 12 odst. 1 nařízení 2019/943.

105 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že sporná bezpečnostní metodika (ROSC) kvůli své široké působnosti brání použití modelu centrálního řízení tím, že jí neumožňuje, aby v Polsku sama řídila přetížení a výkonovou rovnováhu, a žalobkyně tak údajně nemůže zajistit bezpečnost provozu své soustavy. Žalobkyně v tomto ohledu vysvětluje, že v rámci modelu centrálního řízení provádí úkoly zajišťující výkonovou rovnováhu společně s řízením přetížení v integrovaném procesu, zatímco v rámci modelu vlastního řízení se oba postupy provádí odděleně.

106 ACER nesouhlasí s argumenty žalobkyně, ani s argumenty Polské republiky a navrhuje, aby byl tento žalobní důvod zamítnut.

107 ACER v tomto rámci zpochybňuje přípustnost čtvrtého žalobního důvodu, a to proto, že vychází z argumentů, které byly ve stejné podobě uplatněny již před odvolacím senátem.

108 Co se předně týče přípustnosti čtvrtého žalobního důvodu, je třeba připomenout, že žalobkyně může v řízení před Tribunálem zpochybnit odůvodnění, které odvolací senát uvedl v napadeném rozhodnutí a opřít se přitom – považuje-li to za nutné – o výtky, které již uplatnila před tímto senátem (viz bod 41 výše). V projednávané věci měl odvolací senát v bodě 600 napadeného rozhodnutí za to, že sporná bezpečnostní metodika (ROSC) nemá vliv na možnost PEPS používat mechanismus modelu centrálního řízení. Stejně tak z bodu 609 napadeného rozhodnutí vyplývá, že odvolací senát dospěl na základě úvah uvedených v bodech 583 až 608 téhož rozhodnutí mimo jiné i k tomu závěru, že omezení vyplývající z procesu CROSA nemají vliv na odpovědnost PEPS plynoucí z čl. 4 odst. 2 písm. e) nařízení 2017/1485. Z toho vyplývá, že výtky žalobkyně zpochybňující tyto úvahy, z nichž vycházel odvolací senát v napadeném rozhodnutí, jsou přípustné.

109 Pokud jde o opodstatněnost čtvrtého žalobního důvodu, je třeba uvést, že podle čl. 4 odst. 2 písm. e) nařízení 2017/1485 příslušné orgány musí „respektovat odpovědnost svěřenou příslušnému [PEPS] za účelem zajištění bezpečnosti provozu soustavy, a to včetně toho, co vyžadují vnitrostátní právní předpisy“. Pokud jde o čl. 12 odst. 1 nařízení 2019/943, ten se týká odpovědnosti PEPS stran nasazení výroben elektřiny a odezvy strany poptávky, přičemž stanoví, že uvedené nasazení a odezvy strany poptávky musí být nediskriminační, transparentní, a nestanoví-li čl. 12 odst. 2 až 6 jinak, musí být založeny na tržních zásadách.

110 Tuto odpovědnost PEPS lze uplatňovat prostřednictvím modelu centrálního řízení, který je definován v čl. 2 bodu 18 nařízení Komise (EU) 2017/2195 ze dne 23. listopadu 2017, kterým se stanoví rámcový pokyn pro obchodní zajišťování výkonové rovnováhy v elektroenergetice (Úř. věst. 2017, L 312, s. 6), jako „model plánování a nasazování, kde plány výroby a plány spotřeby, jakož i nasazování výroben elektřiny a odběrných elektrických zařízení, pokud je v nich možné provádět změny v nasazování, jsou určovány [PEPS] v rámci integrovaného procesu plánování“.

111 Úvodem je třeba uvést, že z čl. 4 odst. 2 písm. e) nařízení 2017/1485, ani z čl. 12 odst. 1 nařízení 2019/943 nevyplývá, že by bezpečnostní metodika (ROSC), přijatá na základě čl. 76 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1485, neměla dopad na činnosti PEPS, což zahrnuje používání modelu centrálního řízení uvedené ve zmíněných ustanoveních. Výklad tohoto ustanovení ovšem nemůže vést k obcházení odpovědnosti PEPS za zajištění bezpečnosti provozu jejich soustav, která je výslovně stanovena zejména v čl. 4 odst. 2 písm. e) nařízení 2017/1485.

112 Je tedy třeba posoudit, zda sporná bezpečnostní metodika (ROSC) vede k tomu – jak tvrdí žalobkyně – že ji připravuje o možnost používat pro řízení vnitřních přetížení a pro plnění úkolů zajišťujících výkonovou rovnováhu model centrálního řízení, čímž je narušována její odpovědnost za zajištění bezpečnosti její soustavy.

K porušení ustanovení zaručujících možnost používat model centrálního řízení pro řízení přetížení v rámci individuálního modelu sítě

113 Pokud jde v prvé řadě o řízení vnitřních přetížení, žalobkyně v podstatě tvrdí, že méně časté iterace procesu CROSA jsou překážkou častějších iterací integrovaného procesu plánování ve smyslu čl. 2 bodu 19 nařízení 2017/2195, jelikož podle čl. 14 odst. 2 sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) není po denní iteraci procesu CROSA možná žádná nová změna plánů výroby nebo spotřeby.

114 V tomto ohledu je třeba bez dalšího zamítnout výtku žalobkyně, podle které dochází pouze k jedné denní iteraci procesu CROSA a nápravná opatření s přeshraničním významem mohou být uplatněna pouze před denním procesem CROSA, zatímco integrovaný proces plánování je podle žalobkyně prováděn více než 50krát denně.

115 Podle čl. 31 odst. 1 bezpečnostní metodiky (ROSC) jsou totiž nápravná opatření s přeshraničním významem aktivována blízko reálnému času, a nikoli před denním časovým rámcem procesu CROSA, který začíná v 18:00 hodin dne předcházejícího dni dodávky.

116 Pokud jde ve druhé řadě o výtku žalobkyně, podle které se podmínky soustavy mohou velmi rychle měnit, což by bylo možné efektivně vyřešit prostřednictvím integrovaného procesu plánování, je třeba konstatovat, že proces CROSA počítá s dostatečnými zárukami k zajištění toho, aby PEPS dodržovali povinnost zajistit bezpečnost provozu své soustavy.

117 V článku 27 odst. 2 písm. a) sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) je v této souvislosti zaprvé stanoveno, že pokud aktivace nápravného opatření s přeshraničním významem vede k narušení bezpečnosti provozu, dotčený PEPS a PEPS odpovědný za aktivaci nápravného opatření mohou uvedené opatření odmítnout. Stejná možnost je v čl. 27 odst. 2 písm. b) uvedené metodiky stanovena i pro případ, že takové opatření již není k dispozici, tedy že již nemůže být zavedeno.

118 Zadruhé článek 33 sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) upravuje postup zrychlené aktivace k nápravě narušení bezpečnosti provozu, která jsou zjištěna mezi dvěma iteracemi procesu CROSA, a to bez možnosti čekat na příští časový rámec, jakož i při narušeních bezpečnosti provozu zjištěných po posledním procesu CROSA.

119 Postup zrychlené aktivace tudíž představuje podpůrný postup mimo proces CROSA, který počítá s užší koordinací pouze mezi PEPS, jichž se dotýkají nápravná opatření, která musí být aktivována za účelem nápravy nových narušení bezpečnosti provozu, jež nemohla být řešena prostřednictvím procesu CROSA. Tento postup umožňuje PEPS jednostranně zajistit bezpečnost provozu jejich soustavy v případě, že v rámci procesu CROSA není možné zjistit její narušení.

120 S ohledem na výše uvedené je třeba zamítnout i výtku Polské republiky, podle níž by použití procesu CROSA na soustavy s modelem centrálního řízení vedlo k chybným informacím o nápravných opatřeních, která by měla být uplatněna, jelikož v rámci tohoto procesu nejsou k dispozici poslední informace o stavu soustavy. I za předpokladu, že by proces CROSA nebyl efektivní, což Polská republika neprokázala, tento členský stát nedoložil, že by záruky uvedené v bodech 116 až 118 výše nebyly vhodné k tomu, aby PEPS umožňovaly zajistit bezpečnost provozu jejich soustavy v případě, že by v rámci procesu CROSA nebylo možné zjistit narušení bezpečnosti provozu a doporučit koordinované řešení.

121 Je tudíž třeba dospět k závěru, že se odvolací senát nedopustil nesprávného právního posouzení, když konstatoval, že sporná bezpečnostní metodika (ROSC) nepřipravuje žalobkyni o možnost řídit přetížení v rámci modelu centrálního řízení, takže odvolací senát neporušil čl. 4 odst. 2 písm. e) nařízení 2017/1485 ani čl. 12 odst. 1 nařízení 2019/943.

K porušení ustanovení zaručujících možnost používat model centrálního řízení pro plnění úkolů zajišťujících výkonovou rovnováhu

122 Žalobkyně odvolacímu senátu rovněž vytýká, že v napadeném rozhodnutí potvrdil spornou bezpečnostní metodiku (ROSC), i když jí brání v plnění úkolů zajišťujících výkonovou rovnováhu.

123 Jak ovšem správně tvrdí ACER, žalobkyně může změnit plán výroby modulu za účelem zajištění výkonové rovnováhy, i když se tohoto modulu dotýká nápravné opatření s přeshraničním významem, a to až do okamžiku, kdy je toto nápravné opatření na tomto modulu aktivováno.

124 Je pravda, že z čl. 21 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1485 v podstatě vyplývá, že PEPS nemůže „navrhnout, připravit a aktivovat“ nápravná opatření s přeshraničním významem nekoordinovaně, či dokonce mimo proces CROSA. Stejně tak z čl. 35 odst. 4 nařízení 2015/1222 vyplývá, že PEPS nemohou činit „jednostranná nebo nekoordinovaná“ nápravná opatření s přeshraničním významem.

125 Zákaz provádět nová nápravná opatření s přeshraničním významem po poslední iteraci procesu CROSA se ovšem vztahuje na opatření k řízení přetížení, aniž jsou tím dotčena opatření přijatá k zajištění výkonové rovnováhy.

126 Jak totiž správně tvrdí ACER, i po skončení procesu CROSA může integrovaný proces plánování pokračovat a měnit plány výroby a spotřeby výrobních modulů, pokud tyto změny směřují k zajištění výkonové rovnováhy. V tomto ohledu žalobkyně na jednání připustila, že i když je obtížné odlišit opatření redispečinku přijatá za účelem řízení přetížení od opatření přijatých za účelem zajištění výkonové rovnováhy, takové rozlišení není nemožné.

127 I když je dále pravda, že kvůli nedostupnosti výrobních modulů, na kterých jsou aktivována nápravná opatření s přeshraničním významem v souladu s výsledky procesu CROSA, má žalobkyně k plnění svých úkolů zajišťujících výkonovou rovnováhu méně zdrojů než dříve, toto zjištění samo o sobě nemůže postačovat k prokázání porušení čl. 4 odst. 2 písm. e) nařízení 2017/1485 a čl. 12 odst. 1 nařízení 2019/943.

128 V tomto ohledu je třeba připomenout, že z logiky regionální koordinace vyplývá, že PEPS nemohou volně disponovat všemi svými zdroji, pokud mají přeshraniční význam.

129 Dále je třeba zdůraznit, že sporná bezpečnostní metodika (ROSC) počítá s několika konkrétními zárukami souvisejícími se zajištěním výkonové rovnováhy. Uvedená metodika konkrétně v článku 25 stanoví, že proces CROSA musí zajistit, aby optimalizovaná nápravná opatření s přeshraničním významem nevytvářela energetickou nerovnováhu. Jak správně tvrdí ACER, podle čl. 31 odst. 2 sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) může PEPS v rámci postupu zrychlené aktivace požádat o nové posouzení nařízeného nápravného opatření s přeshraničním významem, pokud v důsledku změn pokynu vyplývajících z integrovaného procesu plánování již není nutné toto opatření aktivovat.

130 Odvolacímu senátu tudíž nelze vytýkat, že nerespektoval pravomoci PEPS týkající se používání modelu centrálního řízení k zajištění bezpečnosti provozu a výkonové rovnováhy, jak jsou uvedeny v čl. 4 odst. 2 písm. e) nařízení 2017/1485, jakož i v čl. 12 odst. 1 nařízení 2019/943.

131 Ostatní výtky uplatněné žalobkyní na podporu čtvrtého žalobního důvodu nemohou tento závěr vyvrátit.

132 Pokud jde zaprvé o výtku žalobkyně vycházející z toho, že pokud odvolací senát potvrdil spornou bezpečnostní metodiku (ROSC) a proces CROSA, připustil protiprávní zásah do její pravomoci plnit úkoly zajišťující výkonovou rovnováhu, je třeba konstatovat, že žalobkyně neprokázala, v čem je pro posouzení legality sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) relevantní paradigma tzv. „měděné desky“ modelu oblastního trhu, které se používá při výpočtu kapacity a kterého se žalobkyně dovolává. Žalobkyně totiž vysvětluje, že model oblastního trhu používaný v Evropě je založen na paradigmatu měděné desky, což podle ní znamená, že z hlediska velkoobchodního trhu neexistuje žádné omezení obchodních činností v rámci nabídkové zóny, to znamená, že neexistuje žádné omezení obchodu mezi výrobními zařízeními a zařízeními pro zatížení nacházejícími se ve stejné nabídkové zóně a že výměny mezi nabídkovými zónami jsou omezeny dostupností kapacit pro přenos elektřiny mezi zónami. Je však třeba konstatovat, že žalobkyně nijak nevysvětlila, v čem by skutečnost, že model oblastního trhu používaný v Evropě je založen na tomto paradigmatu, měla mít za následek, že by jí bylo bráněno používat výrobní moduly k plnění úkolů zajišťujících výkonovou rovnováhu, kdyby bylo na těchto modulech aktivováno nápravné opatření s přeshraničním významem.

133 Odvolacímu senátu dále nelze vytýkat, že v napadeném rozhodnutí potvrdil, že se regionální centra mohou v souladu s bodem 55 odůvodnění nařízení 2019/943 účastnit provozu a řízení elektrizační soustavy v reálném čase. Z fungování procesu CROSA totiž vyplývá, že regionální centra koordinované nápravné opatření pouze doporučují; za aktivaci tohoto opatření v reálném čase jsou pak v konečném důsledku odpovědní PEPS, jak plyne z čl. 42 odst. 2 nařízení 2019/943, jakož i z čl. 78 odst. 4 nařízení 2017/1485.

134 Co se zadruhé týče výtky žalobkyně vycházející z údajné diskriminace mezi PEPS využívajícími model centrálního řízení a PEPS využívajícími model vlastního řízení, tato výtka nebyla vznesena ani před odvolacím senátem, ani v žalobě podané k Tribunálu, ale pouze v replice. Podle článku 84 jednacího řádu ovšem platí, že v průběhu řízení nelze předkládat nové důvody, ledaže by se zakládaly na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení, což žalobkyně netvrdí. Tato výtka je tudíž uplatněna opožděně, a proto je nepřípustná.

135 V každém případě je třeba konstatovat, že žalobkyně neprokázala, v čem by měl rovný přístup k modelu centrálního řízení a modelu vlastního řízení odporovat zásadě rovného zacházení.

136 Žalobkyně totiž nezpochybňuje, že sporná bezpečnostní metodika (ROSC) mezi těmito dvěma modely nerozlišuje, a že se k nim tudíž přistupuje stejně.

137 ACER ostatně v rámci tohoto řízení vysvětlila – a žalobkyně jí v tomto ohledu neoponovala – že se omezení vyplývající ze sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) vztahují na model centrálního řízení a model vlastního řízení v zásadě stejně, neboť se dotýkají nejen řízení přetížení, ale i dalších procesů provozu soustavy. ACER v tomto rámci uvedla, že tato omezení musí brát do úvahy i PEPS používající model vlastního řízení, a to například v případě nákupu regulačních záloh. Regulační záloha použitá jako nápravné opatření s přeshraničním významem tak již –

nediskriminačně – není v plném rozsahu dostupná k zajištění výkonové rovnováhy ani pro PEPS využívající model vlastního řízení, ani pro PEPS využívající model centrálního řízení. ACER kromě toho tvrdí, že oba tyto modely mají stejné cíle, což žalobkyně také nezpochybňuje.

138 Podle ustálené judikatury platí, že obecná zásada zákazu diskriminace nebo rovného zacházení vyžaduje, aby se srovnatelnými situacemi nebylo zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněno (viz rozsudek ze dne 16. prosince 2008, Arcelor Atlantique et Lorraine a další, C-127/07, EU:C:2008:728, bod 23 a citovaná judikatura).

139 Z toho vyplývá, že k prokázání diskriminace měla žalobkyně v projednávané věci doložit, že sporná bezpečnostní metodika (ROSC) měla na řízení některého z těchto dvou modelů jiný dopad než na řízení toho druhého, což neučinila.

140 Z výše uvedeného vyplývá, že se žalobkyni nepodařilo prokázat, že se odvolací senát dopustil nesprávného právního posouzení, když v napadeném rozhodnutí nekonstatoval porušení ustanovení zaručujících PEPS možnost používat pro řízení vnitřních přetížení nebo pro plnění úkolů zajišťujících výkonovou rovnováhu model centrálního řízení. Čtvrtý žalobní důvod proto musí být zamítnut.

K pátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nesprávného právního posouzení, kterého se měl odvolací senát dopustit tím, že dospěl k závěru, že v bezpečnostní metodice (ROSC) jsou uvedena spravedlivá pravidla pro přeshraniční obchod s elektřinou a jsou v ní stanoveny vhodné pobídky pro řízení přetížení a účinné investice do nápravných opatření souvisejících s takovými zařízeními, jako jsou transformátory s regulací fázového posunu

141 Žalobkyně tvrdí, že se odvolací senát ACER dopustil nesprávného právního posouzení, když potvrdil výklad čl. 1 písm. c) nařízení 2019/943 a čl. 4 odst. 1 písm. f) nařízení 2017/1485, který provedla ACER a podle něhož byla ve sporné bezpečnostní metodice (ROSC) uvedena spravedlivá pravidla pro přeshraniční obchod s elektřinou a byly v ní stanoveny vhodné pobídky týkající se řízení přetížení a investic, pokud jde o nápravná opatření související s takovými zařízeními, jako jsou transformátory s regulací fázového posunu, které umožňují uvolnit přetížení tím, že „nutí“ k tomu, aby elektřina přešla z přetíženého elektrického vedení do méně využitého elektrického vedení.

142 Žalobkyně v tomto ohledu podotýká, že po zahájení procesu CROSA, jehož se týká sporná bezpečnostní metodika (ROSC), již PEPS nemohou individuálně uplatňovat nápravná opatření s přeshraničním významem, která mají k dispozici díky investicím do některých zařízení, jako jsou transformátory s regulací fázového posunu. Sporná metodika tak omezuje možnost PEPS individuálně využít na místní úrovni beznákladových nápravných opatření.

143 Žalobkyně připomíná, že nápravná opatření zvolená ke snížení přetížení na některých prvcích sítě v rámci procesu CROSA se mohou lišit od nápravných opatření, která se týkají pouze místního přetížení, nebo místních nápravných opatření, což způsobuje obtíže, pokud v různých částech téhož regionu dojde k několika souběžným a vzájemně závislým přetížením. Tato souběžná přetížení jsou v případě použití transformátorů s regulací fázového posunu, instalovaných za účelem snížení přetížení na určitém prvku sítě, ještě problematičtější, jelikož v rámci nápravného opatření s přeshraničním významem může být nutné použít tyto transformátory opačně a podle žalobkyně kontraintuitivně ke zvýšení toku na přetížených prvcích ve snaze snížit přeshraniční přetížení.

144 PEPS také může být v rámci nápravného opatření s přeshraničním významem nucen uplatnit regionální řešení kombinující opatření využívající transformátory s regulací fázového posunu s opatřeními redispečinku, v důsledku čehož mu vzniknou náklady na redispečink, i když mohl bezplatně využít transformátor s regulací fázového posunu, do kterého předtím investoval, aby uvolnil přetížení na svých prvcích sítě. Podle žalobkyně ovšem žádné ustanovení unijního práva neukládá PEPS povinnost jednat v zájmu jiných provozovatelů usazených v jiných členských státech.

145 Žalobkyně dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí, které potvrzuje spornou bezpečnostní metodiku (ROSC), je kromě toho, že odporuje čl. 1 písm. c) nařízení 2019/943 a čl. 4 odst. 1 písm. f) nařízení 2017/1485, v rozporu i s čl. 1 odst. 2 nařízení 2019/942 ve spojení s článkem 19 nařízení 2019/943, jelikož rozhodnutí č. 33/2020 nepřispívá k jednotnému, efektivnímu a účinnému uplatňování unijního práva, ale ztěžuje, či dokonce maří úsilí o dosažení souladu s článkem 19 nařízení 2019/943, pokud jde o přidělování výnosů z přetížení do investic umožňujících snížit přetížení propojovacích vedení.

146 ACER s argumenty žalobkyně nesouhlasí a navrhuje, aby byl tento žalobní důvod zamítnut.

147 V tomto rámci ACER zpochybňuje přípustnost pátého žalobního důvodu, a to z toho důvodu, že se týká sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) stanovené v rozhodnutí č. 33/2020, a nikoli v napadeném rozhodnutí.

148 Úvodem je třeba ve vztahu k přípustnosti pátého žalobního důvodu nejprve uvést, že žalobkyně odvolacímu senátu vytýká, že se v napadeném rozhodnutí dopustil nesprávného právního posouzení, když potvrdil výklad čl. 1 písm. c) nařízení 2019/943 a čl. 4 odst. 1 písm. f) nařízení 2017/1485 provedený ACER v rozhodnutí č. 33/2020. Dále je třeba konstatovat, že žalobkyně v žalobě na podporu pátého žalobního důvodu výslovně zpochybnila některé konkrétní body napadeného rozhodnutí. Nakonec je třeba poznamenat, že odvolací senát v bodech 643 až 651 napadeného rozhodnutí vysvětlil, proč má za to, že sporná bezpečnostní metodika (ROSC) není v rozporu s čl. 1 písm. c) nařízení 2019/943, ani s čl. 4 odst. 1 písm. f) nařízení 2017/1485 – nevede totiž podle jeho názoru k odrazování PEPS od investic do některých zařízení, jako jsou transformátory s regulací fázového posunu. Z toho vyplývá, že na rozdíl od tvrzení ACER žalobkyně v rámci pátého žalobního důvodu zpochybňuje napadené rozhodnutí, a nikoli rozhodnutí č. 33/2020. Tento žalobní důvod je proto přípustný.

149 Co se týče opodstatněnosti pátého žalobního důvodu, je třeba uvést, že čl. 1 písm. c) nařízení 2019/943 upravuje cíl stanovit spravedlivá pravidla pro přeshraniční obchod s elektřinou a že čl. 4 odst. 1 písm. f) nařízení 2017/1485 poukazuje na cíl spočívající v podpoře koordinace provozu soustav a přípravy provozu.

150 Pokud jde o čl. 1 odst. 2 nařízení 2019/942, ten stanoví, že účelem ACER je mimo jiné přispívat k zajištění jednotného, efektivního a účinného uplatňování práva Unie ve snaze dosáhnout cílů Unie v oblasti klimatu a energetiky. Pokud jde o článek 19 nařízení 2019/943, ten v podstatě upravuje přidělování výnosů z přidělování kapacity mezi zónami a v odstavci 2 písm. b) stanoví, že postup přidělování uvedených výnosů má mimo jiné za cíl „pokrytí nákladů vzniklých v souvislosti s investicemi do sítě, které mají význam pro snížení přetížení propojovacího vedení“.

151 Dále je třeba konstatovat, že sporná bezpečnostní metodika (ROSC) může vést k omezení možnosti PEPS individuálně používat beznákladová nápravná opatření na místní úrovni, a to zejména v případě souběžných a vzájemně závislých přetížení v různých částech regionu CORE,

což ACER nezpochybňuje. Jak ovšem ACER připomněla, proces CROSA může v souladu s článkem 23 sporné bezpečnostní metodiky změnit konfiguraci transformátoru s regulací fázového posunu pouze za účelem řešení přetížení zjištěných v rámci společného modelu sítě a nemá vytvářet nová přetížení nebo obnovovat ta dřívější. Přetížení „způsobená“ uplatňováním nápravných opatření doporučených v rámci procesu CROSA, například změnou parametrů transformátoru s regulací fázového posunu, nadto proces CROSA rovněž řeší, takže náklady na redispečink, který je nutný k řešení těchto přetížení, se připisují prvkům sítě přetíženým ve společném modelu sítě.

152 Dále je třeba uvést, že ACER ve svých písemnostech uznala, že proces CROSA může pro PEPS znamenat určité náklady na redispečink ve snaze uvolnit přetížení „způsobená“ mimo jiné změnou konfigurace transformátorů s regulací fázového posunu doporučenou v rámci procesu CROSA, pokud optimální řešení na úrovni regionu CORE vyžaduje jak změnu konfigurace transformátorů s regulací fázového posunu, tak nákladová nápravná opatření, jako je redispečink. Žalobkyně tedy správně tvrdí, že sporná bezpečnostní metodika (ROSC) může znamenat pro některé PEPS – jako je i ona sama – kteří již investovali do takových zařízení, jako jsou například transformátory s regulací fázového posunu, další náklady.

153 Je tedy třeba posoudit, zda další náklady, které může v některých případech způsobit sporná bezpečnostní metodika (ROSC) provozovatelům přenosových soustav, kteří již investovali do takových zařízení, jako jsou transformátory s regulací fázového posunu, svědčí o nespravedlivosti pravidel stanovených v této metodice a odrazují PEPS od investic do těchto zařízení, jak tvrdí žalobkyně, natolik, že odporují čl. 1 písm. c) nařízení 2019/943, čl. 4 odst. 1 písm. f) nařízení 2017/1485, jakož i čl. 1 odst. 2 nařízení 2019/942 ve spojení s článkem 19 nařízení 2019/943.

154 Pokud jde o údajnou nespravedlivost pravidel stanovených ve sporné bezpečnostní metodice (ROSC), je třeba konstatovat, že náklady, které vznikají v důsledku uplatňování regionálního řešení zvoleného v rámci procesu CROSA, jsou neoddělitelně spjaty s regionální koordinací a představují konkrétní projev zásady energetické solidarity.

155 Jak Soudní dvůr připomněl v bodě 73 rozsudku ze dne 15. července 2021, Německo v. Polsko (C-848/19 P, EU:C:2021:598), uplatnění zásady energetické solidarity neznamená, že politika Unie v oblasti energetiky nesmí mít v žádném případě negativní dopady na zvláštní zájmy členského státu v této oblasti. Unijní orgány a členské státy jsou ovšem povinny zohlednit v rámci provádění této politiky zájmy Unie i jednotlivých členských států, které mohou být dotčeny, a v případě konfliktů tyto zájmy vyvážit.

156 V tomto ohledu je třeba uvést, že právě náklady, které vznikají v důsledku uplatnění regionálního řešení, budou v souladu s metodikou společné úhrady nákladů přijatou na základě článku 74 nařízení 2015/1222 rozděleny mezi PEPS na základě jejich podílu na přetížení. Dále je třeba zdůraznit, že jedním z cílů procesu CROSA je řešit tato přetížení a další narušení bezpečnosti provozu na regionální úrovni ekonomicky nejefektivnějším způsobem.

157 Kromě toho je třeba přihlédnout ke skutečnosti, že článek 35 sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) počítá s monitorováním, na jehož základě by v případě zjištění, že v rámci procesu CROSA dochází u téhož PEPS k pravidelnému nebo systematickému navyšování nákladů, mohla být odůvodněna změna této metodiky podle čl. 7 odst. 4 nařízení 2017/1485.

158 Je proto třeba konstatovat, že samotná skutečnost, že provozovateli přenosové soustavy mohou v důsledku regionální koordinace vzniknout vyšší náklady, nemůže znamenat, že by pravidla stanovená ve sporné bezpečnostní metodice (ROSC) byla nespravedlivá, a že by proto tato metodika odporovala čl. 1 písm. c) nařízení 2019/943 nebo nemohla podporovat regionální koordinaci ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. f) nařízení 2017/1485.

159 Pokud jde o tvrzení žalobkyně, že sporná bezpečnostní metodika (ROSC) odrazuje PEPS od investic do takových zařízení, jako jsou transformátory s regulací fázového posunu, žalobkyně nepředložila žádnou konkrétní informaci o ekonomickém dopadu přidělení nákladů na redispečink, která by mohla prokázat, že se v důsledku této metodiky skutečně brání investicím do těchto zařízení.

160 Jak přitom zdůraznila ACER – a žalobkyně jí v tomto ohledu neoponovala – PEPS může z investice do takového zařízení, jako je transformátor s regulací fázového posunu, pořád těžit, pokud toto zařízení snižuje náklady, které musí vynaložit na řešení přetížení ve svém individuálním modelu sítě před zahájením procesu CROSA.

161 Vzhledem k tomu, že v projednávaném případě nebylo prokázáno, že by sporná bezpečnostní metodika (ROSC) odrazovala PEPS od investic do takových zařízení, jako jsou transformátory s regulací fázového posunu, je třeba výtku žalobkyně vycházející z porušení čl. 1 písm. c) nařízení 2019/943, čl. 4 odst. 1 písm. f) nařízení 2017/1485, jakož i čl. 1 odst. 2 nařízení 2019/942 ve spojení s článkem 19 nařízení 2019/943, zamítnout.

162 Z výše uvedeného vyplývá, že se žalobkyni nepodařilo prokázat, že se odvolací senát dopustil nesprávného právního posouzení, když dospěl k závěru, že v bezpečnostní metodice (ROSC) jsou uvedena spravedlivá pravidla pro přeshraniční obchod s elektřinou a jsou v ní stanoveny vhodné pobídky pro řízení přetížení a účinné investice do nápravných opatření souvisejících s takovými zařízeními, jako jsou transformátory s regulací fázového posunu. Pátý žalobní důvod proto musí být zamítnut.

K šestému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článků 76 a 77 nařízení 2017/1485, ve spojení s článkem 25 a čl. 4 odst. 1 písm. d) a h) a odst. 2 písm. e) tohoto nařízení, které zaručují dodržování limitů provozní bezpečnosti, a to zejména napěťových limitů, na místní a regionální úrovni

163 Žalobkyně tvrdí, že se odvolací senát dopustil nesprávného právního posouzení, když konstatoval, že sporná bezpečnostní metodika (ROSC) nebrání tomu, aby PEPS dodržovali limity provozní bezpečnosti, zejména limity napěťové. Odvolací senát tudíž dle názoru žalobkyně nesprávně konstatoval, že uvedená metodika není v rozporu s článkem 76 nařízení 2017/1485, který se týká návrhu regionální koordinace bezpečnosti provozu, který musí předložit PEPS, a s článkem 77 tohoto nařízení, který se týká společných ustanovení o organizaci regionální koordinace bezpečnosti provozu, jež musí být obsažena v tomto návrhu – uvedené články totiž musí být vykládány zaprvé ve spojení s článkem 25 nařízení 2017/1485, který upravuje limity provozní bezpečnosti, jež musí stanovit každý PEPS, zadruhé ve spojení s čl. 4 odst. 1 písm. d) a h) uvedeného nařízení, který stanoví, že cílem tohoto nařízení je mimo jiné zajistit podmínky pro udržování bezpečnosti provozu v celé Unii a přispět k efektivnímu provozu a rozvoji elektroenergetické přenosové soustavy a elektroenergetiky v Unii, a zatřetí ve spojení s čl. 4 odst. 2 písm. e) téhož nařízení, podle něhož členské státy, příslušné orgány a provozovatelé soustav musí respektovat odpovědnost svěřenou příslušnému PEPS za účelem zajištění bezpečnosti provozu soustavy, a to včetně toho, co vyžadují vnitrostátní právní předpisy.

164 Žalobkyně v tomto ohledu v podstatě tvrdí, že sporná bezpečnostní metodika (ROSC) provozovatelům přenosových soustav neumožňuje použít nápravná opatření dostatečná pro řízení napětí na místní úrovni a regionálním centrům neumožňuje řídit napětí na regionální úrovni.

165 ACER s argumenty žalobkyně nesouhlasí a navrhuje, aby byl tento žalobní důvod zamítnut.

166 Zpochybňuje především přípustnost šestého žalobního důvodu, a to proto, že jej žalobkyně ve stejné podobě uplatnila již před odvolacím senátem.

167 Co se předně týče přípustnosti šestého žalobního důvodu, je třeba připomenout, že žalobkyně může v řízení před Tribunálem zpochybnit odůvodnění, které odvolací senát uvedl v napadeném rozhodnutí, a opřít se přitom – považuje-li to za nutné – o výtky, které již uplatnila před tímto senátem (viz bod 41 výše). V projednávané věci odvolací senát v bodech 677 až 690 napadeného rozhodnutí uvedl, proč má za to, že sporná bezpečnostní metodika (ROSC) nebrání tomu, aby PEPS dodržovali limity provozní bezpečnosti, a to zejména limity napěťové, a že tudíž uvedená metodika není v rozporu s články 76 a 77 nařízení 2017/1485 ve spojení s článkem 25 a čl. 4 odst. 1 písm. d) a h) a odst. 2 písm. e) uvedeného nařízení.

168 Z toho vyplývá, že výtky žalobkyně zpochybňující tyto úvahy, k nimž dospěl odvolací senát v napadeném rozhodnutí, jsou přípustné.

K porušení ustanovení zaručujících dodržování napěťových limitů na místní úrovni

169 Úvodem je třeba uvést, že napěťové limity musí dodržovat PEPS i regionální centra, jak správně tvrdí žalobkyně. Tato povinnost vyplývá v případě PEPS z čl. 27 odst. 1 a čl. 34 odst. 2 nařízení 2017/1485 a v případě regionálních center z čl. 78 odst. 2 písm. a) nařízení 2017/1485, který uvedeným centrům ukládá povinnost provádět proces CROSA na základě limitů provozní bezpečnosti, které vymezili PEPS v souladu s článkem 25 uvedeného nařízení, ve spojení s článkem 72 téhož nařízení.

170 Je třeba rovněž uvést, že sporná bezpečnostní metodika (ROSC) stanoví, že nápravná opatření s přeshraničním významem, která jsou koordinována regionálními centry, mají snížit toky na prvcích sítě s přeshraničním významem. Z toho vyplývá, že tato metodika se zaměřuje na řešení narušení bezpečnosti provozu v podobě potíží týkajících se limitu proudu – za dodržování napěťových limitů přitom nadále primárně odpovídají PEPS.

171 Toto rozdělení povinností mezi regionální centra a PEPS vyplývá z návrhu PEPS. Ze strany 5 vysvětlivek PEPS (viz bod 7 výše) totiž plyne, že PEPS měli za to, že ostatní narušení bezpečnosti provozu, jako jsou napěťové limity a limity zkratového proudu uvedené v článku 25 nařízení 2017/1485, lze lépe mírnit na místní úrovni.

172 Žalobkyně v tomto ohledu v podstatě tvrdí, že nápravná opatření s přeshraničním významem, jichž se týká sporná bezpečnostní metodika (ROSC), a nápravná opatření, která mají zajistit dodržování napěťových limitů na místní úrovni, mohou být v rozporu, jelikož prvně uvedená opatření směřují ke snížení toků, zatímco ta druhá mohou vyžadovat jejich navýšení. Žalobkyně dodává, že tento „rozpor“ nebyl ve sporné bezpečnostní metodice (ROSC) dostatečně zohledněn.

173 Sporná bezpečnostní metodika (ROSC) ovšem počítá v rámci procesu CROSA s několika zárukami, jejichž cílem je zajistit právě dodržování napěťových limitů prostřednictvím nápravných opatření s přeshraničním významem přijatých v rámci tohoto procesu.

174 Zaprvé podle čl. 22 odst. 4 sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) je za účelem nápravy porušení limitů provozní bezpečnosti, jakým je překročení napěťových limitů, limitů zkratového proudu nebo stability, stanoveno, že každý PEPS v regionu CORE musí provést místní posouzení a analýzu dlouhodobé bezpečnosti provozu. Tato porušení v rámci procesu CROSA lze řešit během fáze koordinace nápravných opatření s přeshraničním významem, která je uvedena v článku 27 této metodiky, zejména uplatňováním dalších omezení u nápravných opatření s přeshraničním významem.

175 Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že článek 27 sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) stanoví pouze možnost, a nikoli povinnost řešit tato porušení napěťových limitů v rámci procesu CROSA. Vzhledem k tomu, že tuto možnost má PEPS, může ověřit, zda uvedený proces odpovídá napěťovým limitům v jeho soustavě.

176 Zadruhé čl. 22 odst. 5 sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) stanoví, že PEPS mohou uplatňovat další systémová omezení, v nichž se odrážejí další limity provozní bezpečnosti uvedené v odstavci 4 téhož článku, a sice napěťové limity, které mají zajistit, aby proces CROSA, který směřuje k optimalizaci nápravných opatření, nevedl k dalším implicitním narušením bezpečnosti provozu nebo je nezhoršoval. Proces CROSA však tato implicitní narušení nesmí řešit – tato musí být řešena v souladu s čl. 22 odst. 4 uvedené metodiky.

177 Třebaže se žalobkyně dovolává posledně uvedeného ustanovení na podporu své argumentace, podle které nelze nápravná opatření koordinovaná v rámci procesu CROSA použít k řešení porušování napěťových limitů, neprokázala, že toto ustanovení brání PEPS řešit porušování napěťových limitů na místní úrovni. Článek 22 odst. 5 sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) naopak zajišťuje, aby nápravná opatření s přeshraničním významem nebránila PEPS řešit porušování napěťových limitů. Žalobkyně kromě toho neprokázala, jak čl. 22 odst. 5 uvedené metodiky neumožňuje PEPS zajistit dodržování napěťových limitů na místní úrovni, ani proč by uvedená metodika měla počítat s určením nápravných opatření s přeshraničním významem k řešení porušování napěťových limitů.

178 Zatřetí čl. 27 odst. 2 a 5 sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) stanoví, že dotčený PEPS může odmítnout nápravné opatření s přeshraničním významem doporučené v rámci procesu CROSA, a to z toho důvodu, že by zavedení tohoto opatření vedlo k narušení bezpečnosti provozu v jeho soustavě. V tomto ohledu je třeba odmítnout argument žalobkyně, že toto ustanovení provozovatelům přenosových soustav neumožňuje zajistit dodržování napěťových limitů na místní úrovni, neboť počítá pouze s možností odmítnout nápravné opatření, ale nikoliv definovat nebo doporučit takové opatření k řešení potíží s napětím. Žalobkyně totiž neprokázala, jak uvedené ustanovení neumožňuje PEPS zajistit dodržování napěťových limitů na místní úrovni.

179 Začtvrté čl. 16 odst. 4 sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) stanoví, že PEPS mohou tuto metodiku doplnit o ustanovení týkající se síťových omezení, aby se v případě potřeby vyřešilo zejména překročení napěťových limitů.

180 Z toho vyplývá, že cílem sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) je zohlednit nápravná opatření přijatá provozovateli přenosových soustav na místní úrovni v procesu CROSA, avšak není vyžadována jejich koordinace na regionální úrovni.

181 Žalobkyně tudíž právně dostačujícím způsobem neprokázala, že záruky zkoumané v bodech 175 až 180 výše nestačí k zajištění toho, aby PEPS dodržovali napěťové limity na místní úrovni.

182 V každém případě je třeba konstatovat, že pouhá skutečnost, že žalobkyně již nemůže použít k zajištění dodržování napěťových limitů ve své soustavě určitá nápravná opatření, jelikož jsou tato opatření vyhrazena pro proces CROSA, nemůže stačit k prokázání toho, že nemůže zajistit bezpečnost provozu uvedené soustavy. Neexistuje totiž žádný důvod, proč by bezpečnostní metodika (ROSC) měla počítat s použitím minimálních omezení toků výkonu a plánovaných odstávek, jelikož se jedná o opatření v kompetenci PEPS na místní úrovni.

183 Žalobkyně tudíž odvolacímu senátu nemůže vytýkat, že v napadeném rozhodnutí potvrdil metodiku, která by provozovatelům přenosových soustav neumožňovala použít nápravná opatření dostatečná k řízení napětí na místní úrovni.

K porušení ustanovení zaručujících dodržování napěťových limitů na regionální úrovni

184 Pokud jde o údajné porušení ustanovení zaručujících dodržování napěťových limitů na regionální úrovni, žalobkyně zaprvé nepředložila žádný důkaz, kterým by doložila tvrzení, že bezpečnostní metodika (ROSC) by měla v obecné rovině počítat s možností navrhnout nápravná opatření s přeshraničním významem a systémová omezení nezbytná ke zmírnění nedodržení napěťových limitů.

185 ACER kromě toho v bodě 95 dupliky zdůraznila, že sporná bezpečnostní metodika (ROSC) již obsahuje určitá nápravná opatření k řešení potíží s napětím, která mají přeshraniční význam, přičemž některá nápravná opatření použitá k řešení nedodržení napěťového limitu na regionální úrovni lze rovněž kvalifikovat jako opatření s přeshraničním významem, která musí být koordinována podle uvedené metodiky.

186 Zadruhé, co se konkrétně týče plánovaných odstávek, je třeba konstatovat, že i když článek 8 sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) vylučuje, aby mohla být v rámci procesu CROSA použita nápravná opatření uvedená v čl. 22 odst. 1 písm. d), h), i) a j) nařízení 2017/1485, není tomu tak v případě plánované odstávky uvedené v čl. 22 odst. 1 písm. a) tohoto nařízení, kterou lze na rozdíl od tvrzení žalobkyně v rámci tohoto procesu stanovit.

187 Co se dále týče minimálních omezení toků výkonu, je třeba uvést – jak podotkla ACER a žalobkyně ji v tomto ohledu neoponovala – že článek 75 nařízení 2017/1485 ani žádné jiné ustanovení unijního práva nevyžaduje zahrnutí takového opatření do procesu CROSA. Toto minimální omezení každopádně může stanovit každý jednotlivý PEPS ve svém individuálním modelu sítě.

188 Pokud žalobkyně zatřetí tvrdí, že záruky zkoumané v bodech 175 až 180 výše nezajišťují dokonalý soulad nápravných opatření s přeshraničním významem, která se týkají porušování limitů proudu, s místními nápravnými opatřeními použitými ke zmírnění potíží s napětím na místní úrovni, je třeba poznamenat, že žádné z ustanovení, kterých se žalobkyně dovolává, a sice článek 25, čl. 34 odst. 2, článek 72 a článek 76 nařízení 2017/1485, neumožňuje dospět k závěru, že by byl takový stav protiprávní.

189 Žalobkyně tudíž odvolacímu senátu nemůže vytýkat, že v napadeném rozhodnutí potvrdil metodiku, která by regionálním centrům nenabízela nápravná opatření dostatečná k řízení napětí na regionální úrovni.

190 Z výše uvedeného vyplývá, že se žalobkyni nepodařilo prokázat, že se odvolací senát dopustil nesprávného právního posouzení, když v napadeném rozhodnutí dovodil, že sporná bezpečnostní metodika (ROSC) na místní a regionální úrovni nebrání dodržování limitů provozní bezpečnosti, a to zejména napěťových limitů, a že tudíž uvedená metodika není v rozporu s články 76 a 77 nařízení 2017/1485 ve spojení s článkem 25 a čl. 4 odst. 1 písm. d) a h) a odst. 2 písm. e) tohoto nařízení. Šestý žalobní důvod proto musí být zamítnut.

Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí

191 Žalobkyně tvrdí, že odvolací senát dostatečně neodůvodnil napadené rozhodnutí, čímž porušil článek 296 SFEU a čl. 28 odst. 4 nařízení 2019/942. Na podporu tohoto tvrzení uvádí žalobkyně příkladmo pět závěrů, které odvolací senát učinil v napadeném rozhodnutí a které jsou dle jejího názoru nedostatečně odůvodněné a právně sporné. Žalobkyně konkrétně poukazuje na body 556, 559, 574, 605 a 644 napadeného rozhodnutí, které dle svého tvrzení podrobněji zpochybnila v jednotlivých žalobních důvodech.

192 ACER s argumenty žalobkyně nesouhlasí a navrhuje, aby byl tento žalobní důvod zamítnut.

193 V tomto ohledu je třeba připomenout, že odůvodnění vyžadované druhým pododstavcem článku 296 SFEU musí být přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musejí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl provést svůj přezkum. Požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, kterým je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání těchto vysvětlení. Není požadováno, aby odůvodnění vylíčilo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky čl. 296 druhého pododstavce SFEU, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (viz rozsudky ze dne 15. července 2004, Španělsko v. Komise, C-501/00, EU:C:2004:438, bod 73 a citovaná judikatura, a ze dne 29. června 2017, E-Control v. ACER, T-63/16, nezveřejněný, EU:T:2017:456, bod 68 a citovaná judikatura).

194 Od odvolacího senátu však nelze vyžadovat, aby poskytoval vysvětlení, ve kterém by se vyčerpávajícím způsobem postupně zabýval všemi úvahami, které účastníci řízení před ním uvedli. Odůvodnění tedy může být implicitní za podmínky, že umožní zúčastněným osobám seznámit se s důvody, proč bylo rozhodnutí odvolacího senátu přijato, a příslušnému soudu disponovat poznatky dostatečnými k tomu, aby mohl vykonat přezkum (viz rozsudek ze dne 29. června 2017, E-Control v. ACER, T-63/16, nezveřejněný, EU:T:2017:456, bod 69 a citovaná judikatura). Z toho vyplývá, že od odvolacího senátu nelze vyžadovat, aby výslovně posoudil a odůvodnil zamítnutí každého argumentu uplatněného v rámci řízení, které před ním bylo zahájeno.

195 Je třeba rovněž připomenout, že povinnost odůvodnit rozhodnutí představuje podstatnou formální náležitost, kterou je třeba odlišovat od opodstatněnosti odůvodnění, jež je otázkou legality sporného aktu po meritorní stránce. Odůvodnění rozhodnutí je totiž formálním vyjádřením důvodů, na kterých toto rozhodnutí spočívá. Jestliže jsou tyto důvody stiženy vadami, je jimi stižena legalita rozhodnutí po meritorní stránce, avšak nikoli jeho odůvodnění, které může

být dostačující, i když obsahuje vadné důvody (viz rozsudek ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 181 a citovaná judikatura).

196 Z toho vyplývá, že příkladmo uvedené závěry odvolacího senátu, které žalobkyně považuje za „právně sporné“, jsou vzhledem k tomu, že jsou uplatněny na podporu jejího druhého žalobního důvodu, který vychází z údajného nedostatku odůvodnění napadeného rozhodnutí, zcela irelevantní.

197 S touto výhradou je třeba posoudit jednotlivé příkladmo zmíněné závěry odvolacího senátu, které žalobkyně uvedla na podporu tohoto žalobního důvodu, s ohledem na judikaturu citovanou v bodech 193 až 195 výše.

198 Pokud jde zaprvé o tvrzení žalobkyně, že odvolací senát v bodě 556 napadeného rozhodnutí neodpověděl na výtku, kterou před ním uplatnila a která vycházela z toho, že návrh nápravných opatření s přeshraničním významem uvedený ve sporné bezpečnostní metodice neodpovídá požadavkům čl. 21 odst. 1 nařízení 2017/1485, je třeba konstatovat, že v bodech 552 až 558 napadeného rozhodnutí odvolací senát uvedl, proč je rozlišování mezi nápravnými opatřeními s přeshraničním významem a nápravnými opatřeními bez tohoto významu, které je provedeno v článku 9 sporné bezpečnostní metodiky (ROSC), v souladu s tímto ustanovením.

199 Pokud jde zadruhé o tvrzení žalobkyně, že odvolací senát v bodě 559 napadeného rozhodnutí nezkoumal soulad sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) s unijním právem, jelikož nevysvětlil, jak tato metodika odpovídá návrhu PEPS, je třeba konstatovat, že odvolací senát v uvedeném bodě vysvětlil, proč je tato metodika v souladu s tímto návrhem, konkrétně s jeho čl. 10 odst. 1.

200 Ze závěrů, které byly učiněny v bodě 46 výše v rámci posuzování prvního žalobního důvodu, v každém případě vyplývá, že ACER není vázána postojem příslušných VRO a že s ohledem na vlastní rozhodovací pravomoci, které jí byly svěřeny k tomu, aby mohla účinně plnit své regulační funkce, může změnit návrhy PEPS před jejich schválením. Z toho vyplývá, že sporná bezpečnostní metodika (ROSC) se mohla v souladu s unijním právem od návrhů PEPS odchýlit, takže odvolací senát nebyl povinen podrobněji vysvětlit, v čem je tato metodika s uvedenými návrhy v souladu.

201 Pokud jde zatřetí o tvrzení žalobkyně, že odvolací senát v bodě 574 napadeného rozhodnutí neodpověděl na její výtku, že sporná bezpečnostní metodika (ROSC) připravuje PEPS o nástroje, které jim umožňují vykonávat jejich odpovědnost, pokud jde o bezpečnost provozu a řízení toků, je třeba konstatovat, že úvahy odvolacího senátu jsou v tomto ohledu obsaženy v bodech 553 až 559 a 568 až 573 napadeného rozhodnutí. V posledně uvedených bodech odvolací senát v podstatě vysvětlil, že ne všechna nápravná opatření spadají do působnosti sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) a že některá opatření mohou PEPS za účelem výkonu své odpovědnosti, pokud jde o provoz jejich soustavy, vždy aktivovat individuálně.

202 Pokud jde začtvrté o tvrzení žalobkyně, že závěry odvolacího senátu učiněné v bodě 605 napadeného rozhodnutí jsou „jednoduše nesprávné“, jelikož čl. 37 odst. 2 sporné bezpečnostní metodiky (ROSC) nepočítá s koordinovaným regionálním vnitrodenním posouzením bezpečnosti provozu, žalobkyně tímto tvrzením zpochybňuje opodstatněnost úvah, které zmíněný senát uvedl v bodě 605 napadeného rozhodnutí, a nikoli odůvodnění tohoto rozhodnutí. S ohledem na judikaturu citovanou v bodě 195 výše je tudíž třeba tuto výtku zamítnout, jelikož pro tento žalobní důvod není relevantní.

203 Pokud jde zapáté o tvrzení žalobkyně, že odvolací senát v bodě 644 napadeného rozhodnutí naznačil, že žalobkyně nesouhlasí s regionální koordinací, ačkoliv tomu tak není, je třeba konstatovat, že žalobkyně ve skutečnosti tímto tvrzením rovněž zpochybňuje opodstatněnost tohoto závěru odvolacího senátu, a nikoli odůvodnění napadeného rozhodnutí, což ostatně žalobkyně připustila v replice, když uvedla, že „pátý příklad[, na který poukazuje,] je odrazem spíše názorových rozdílů mezi účastnicemi řízení než nedostatku odůvodnění“. S ohledem na judikaturu citovanou v bodě 195 výše tudíž tato výtka není pro tento žalobní důvod relevantní.

204 Z výše uvedeného vyplývá, že odvolací senát odůvodnil napadené rozhodnutí dostatečně, takže druhý žalobní důvod musí být zamítnut.

205 Ze všech výše uvedených závěrů vyplývá, že žaloba žalobkyně musí být zamítnuta v plném rozsahu.

K nákladům řízení

206 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že ACER požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

207 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu členské státy, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení. Polská republika, která vstoupila do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání žalobkyně, tedy ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (třetí rozšířený senát)

rozhodl takto:

1) **Žaloba se zamítá.**

2) **Společnost Polskie sieci elektroenergetyczne S. A. ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Agenturou Evropské unie pro spolupráci energetických regulačních orgánů (ACER).**

3) **Polská republika ponese vlastní náklady řízení.**

Schalin Škvařilová-Pelzl Nõmm

Steinfatt Kukovec

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 25. září 2024.

Podpisy